

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 22-40
za pol leta " " 11-20
za četrt leta " " 5-60
za en mesec " " 1-90

Ža pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod iz dvorišča nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod

Upravišstvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — V sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upravišškega telefona št. 188.

Inserati:

Enostop. petivtrst (72mm):
za enkrat 13 h.
za dvakrat 11 „
za trikrat 9 „
za več kot trikrat 8 „
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvtrst 3 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja

vsak dan, izvenšil nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Današnja številka obsega 6 strani.

Liberalna strahovlada v Dolini v Istri strta.

Dolina, 2. avg.

Učiteljska zarota.

Zanimiv in pomemben je bil današnji dan — 2. avgusta — za istrski breg. V Dolini, liberalnem gnezdišču prve vrste, se je ustanovilo od domačinov toplo zaželeno »Katoliško izobraževalno društvo«, in se je tako izpolnila dolgoletna želja dolinskih kmetov, ki so komaj pričakovali dneva, da se iznebijo suženjstva liberalnih oderuhov in domišljavih učiteljev. Ustanovitev se je vršila na zelo dramatičen način, ker so liberalni učitelji s celega Brega z asistenco dveh svobodomiselnih visokošolcev »Balkana« poskrbeti s svojim sirovim nastopom za obilo zabave zavednim kmetom, ki so se smejali »vzgojevalcem« njihovih otrok.

Na zborovališču v gostilni »Konsumnega društva« je bilo zbranih blizu 200 naših ljudi iz Doline, katere so posetili tudi vrli krščanski kmetje iz Boljunca, okoli dveh miz pa so se zbrale nekatere osebe — komaj 20 — krvavozarobljenih oči, ki so na zborovanje prišli iz šole, kjer se je bil etabliral generalni štab liberalnih »edinjašev«. Pridno so žulili sladko brežanko, srkajoč vase korajže, ki jim je pač bila ob tolikem številu naših somišljenikov bridko potrebna. Domači kaplan Vovk otvori zborovanje, za predsednika pa se je izvolil z nad 200 glasovi župnik iz Boljunca Sonca. Komaj pa je ta nastopil in hotel podeliti besedo F. Terseglavu iz Ljubljane, je to dejstvo spravilo učiteljske bratce v toliko razburjenost, da so jeli protestirati in žvižgati.

Žvižgajoči vzgojevalci mladine.

Liberalni šomaštri so vstali in priredili v svoji klasični neubranosti ušesa pretresajoči koncert. Vrli dolinski nadučitelj Bunc, mož že napol sive brade, je vtaknil dva prsta v svoja liberalna usta in proizvajal na ta način milotožne glasove, zelo spominjajoče na vpitje neke živali, kadar

je prav žalostna. Kmetje so se temu prizoru iz srca smejali in zaorili so klici: »Bunc pa zna!« Žvižganje je tako dominiralo nad celim položajem, da smo zborovanje prekinili, radovedni, kaj se bo iz tega izcimilo.

Učitelj Urbančič od ljudstva skoro tepen.

Liberalni šomaštri v ozadju kričijo, med kmete pa se ne upajo, dobro zavedajoč se svoje manjšine. Da bi ne bilo kmetov, bi se bili liberalci gotovo dejansko lotili po ricmanjskem vzgledu predavateljev in boljunskega župnika Sonca, kateri je Boljunc za vedno rešil liberalne kuge, posebno oseba F. Terseglavova jim je močno dišala. Kar se ojunaci neki Urbančič, učitelj z Boljunca, kateri zaradi svoje ne posebno velike inteligentnosti med tržaškimi edinjaškimi krogi slove za duševnega vodjo breškega liberalizma. Mož, ki se vrhatega odlikuje še po redkokocinasti bradi, se zakadi v kmete in hruli nekaj o kranjskem prepiru, bratomornem boju, katoliškem klerikalizmu itd. Tega, od svojega delokroga premočno oddaljujočega se učitelja kmetje zgrabijo, ga nekoliko semtertja od enega do drugega porivajo in ker je še vedno bil siten, ga primejo za brado, kar ga pa še ni izmodrilo, nakar se upravičeno razburjenje poštenega ljudstva tako razvname, da so prireditelji shoda posegli vmes in vsiljivega moža obvarovali eventuelnih gorkih batin. Lep je bil prizor, ko so fantje, ki so imeli srečo biti od tega učitelja vzgojeni, zdaj gledali svojega vzgojevalca, kako se je moral ljudski nejevolji urno umakniti. Za slovo je še zapiskal in vzbudil s tem sum, da je svoj poklic zorešil in bi bil brezdomno bolj sposoben za kondukterja pri tramvaju.

Bunc izkuša pridigati. — Ljudstvo ne pušči liberalcev do besede.

Ta prizor je dobrega gospoda Bunca tako razburil, da je malodane jokajoč se in tresoč se od onemogle jezice, silil v prireditelje shoda, zlasti pa v župnika Sonca in kaplana Vovka, ki so pa s predavatelji iz Ljubljane vred zaničljivo obrnili hrbet živahno mahajočemu možu. Bunc nato vsled neuspeha svoje akcije skoči na oder in skuša ljudi ogreti proti prirejevalcem shoda. Toda komaj je začel: »Trideset let

že tukaj službujem kot učitelj, pa še nisem videl — — Ni izgovoril, kajti naši, naveličani modrosti svojih učiteljev, jamejo glasno vzklikati in z žvižganjem pokopljejo začetek Buncove pridige. Mož je moral z odra, na katerega je neopravičeno komaj stopil.

Svobodomiselni dijaki in njihova prosveta.

Nastane velika homatija. Naši sklepejo pustiti neotesane hrulače in iti drugam zborovat. Učitelji pa kričijo, da brez njih ne bo shoda! Pomaga jim pretresljivo rjuti cerkveni ključar Samec, ki pri procesijah navadno nosi sveče, pa se vendar ponša s svojim neumnim liberalizmom. Smešno jih je bilo gledati, kako bi bili radi provocirali pretep, pa vsled treznosti naših mož niso bili vstanu in se tudi prav upali niso, ker je na vsakega od njih prišlo deset naših. Dva akademika, Milče Čokov in Bunčev sin Evgen, sta se zelo vsajala, Milče je celo kmetom dejal, da bo pri oblasteh preskrbel in primerne korake storil, da se zakonitim potom in z ustavnimi sredstvi prepreči drzni poizkus mednarodnega klerikalizma. Seveda je žel za svoja izvajanja obilen smeh. Zaletaval se je s posebno jezovitostjo v svojega starega znanca, F. Terseglava, ki ga je pa potolažil tako, da ni bilo nevarnosti, da bi počil. Ko smo vprašali, kdo da je drugi akademik, ki leta okoli, — bil je Bunčev sin — so nam kmetje odgovorili, da je to »dr. Jetka«, kar pa spričo njegove telesne dobro razvitosti najbrž pomeni, da njegove duševne zmožnosti niso ravno preobilne. F. Terseglavu in g. Ravniharju sta akademika klicala, naj se vrneta na Kranjsko, čemur ta dva seveda nista ustregla. Nekateri liberalci so kazali svoje neopipljene jezike, drugi pa so pljuvali okoli sebe in vpili »fej!« Najbolj je ljudstvo občudovalo napredne akademike, ki so tako vneto širili okoli sebe »omiko«. Med liberalci smo opazili g. Počkaja, restavraterja iz »Balkana«, kar gotovo zelo priporoča našim somišljenikom njegovo gostilno, oziroma hotel. Tudi socialni demokrat Munih z Jelšan je pomnoževal s svojo malo osebito liberalno vrsto. Naši, ki so uvideli, da ob takem vršču ni mogoče zborovati, so nato odšli v kaplanijo in ondi se je nadaljeval ustanovni shod.

Ustanovitev »Katoliškega izobraževalnega društva.«

Vsi prostori kaplanije so bili natlačeno polni dolinskih kmetov — stali so po stopnjicah in pred kaplanijo na obširnem prostoru. Predsednik podeli besedo Fr. Terseglavu, ki viharo pozdravljen v daljšem govoru izjava nekako sledeče misli:

Nismo prišli danes semkaj morda hujškat, ali pa bavit se z našimi nasprotniki. Čeprav so danes rjuli na nas, da smo »farski podrepniki«, »pritepenci«, »katoliške barabe«, (Viharni klici: Fej!) »izdajalci naroda«, »Judeži lškarijoti« (Bučen smeh), vendar nas to niti najmanj ne gane. Opozarjam vas samo na učiteljstvo! (Viharno ogorčenje.) Kaj bi učitelji morali po svojem poklicu biti? Vzgojitelji vaše mladine! Izročati jim morate vašo dečo, da jo vzgoje, da bo postala olikan in prosvitljen činitelj v človeški družbi, v narodovem življenju. Kaj pa ste danes videli? Ti, kojih dolžnost je vašo mladino izobraziti, so kakor zapuščena deca po tržaških staromestnih vogalih vtikali prste v usta in pisali (Bučen smeh) nas in vas, preproste kmete, zmerjali (Burno ogorčenje), nastopili vzlic svojemu malemu številu s terorizmom in tako sirovostjo, da smo se po pravici vsi zgražali, da je sploh mogoče, da tako nastopijo tisti, ki v svojem »Tovarišu« tožijo vedno, kako je ljudstvo neomikano in kako oni hočejo ljudsko dušo požlahtiti! (Ironični vzkliki. Klic: Tem naše deče ne damo!) Govornik nato podrobno opisuje pomen organizacije. Dolinsko izobraževalno društvo ima pred seboj najlepšo bodočnost, ker je misel, ustanoviti ga, iz vas samih izšla in ravno zato bo prospevala, ker ste danes videli, kakšni so vaši prijatelji! (Klic: Po toči je zrak ščičen! Odobravanje.) Govornik povdarja, kako danes od prirediteljev shoda nihče niti najmanj ni izzival niti zinil besedice, pa so, ne da bi slišali, kaj mi mislimo, hoteli zborovanje razbiti! In potem se drznelo trditi, da zanašamo neslogo! Kdo drugi vnema bratomorni boj kot tisti, ki brez povoda svojim bratom ne puste združevati se v katoliškem izobraževalnem društvu? Le peklenska strast brezveststva to dejstvo razloži! (Viharno odobravanje.) In ste videli visokošolce, člane »Balkana«, ki zdaj snuje po okolici knjižnice za »pro-

LISTEK.

Gospa McWilliams ob nevihti.

Mark Twain.
(Konec.)

»Sveta nebesa! Ženska, kaj je tudi v tem nevarnost?«

»Nevarnost? Smrt je. Vsak, kdor je pazil na to, vé, da če se povzroči prepil, se kliče takorekoč strela. Ti si zaprl vrata samo na pol, zapri trdno in hitro, če ne, smo vsi izgubljeni. O grozno je, biti zaprt v takem vremenu z blaznim. Mortimer, kaj delaš?«

»Nič, odprl sem le pipo pri vodovodu, v tej sobi je strašno soparno, moram si zmociti lice in roke.«

»Ti si izgubil, kakor vidim, zadnjo trohico razuma. Če udari strela enkrat v drugi predmet, udari petdesetkrat v vodo. Zavij hitro pipo. O ljubi, že vidim, da nas ne more rešiti nobena stvar na svetu, jaz mislim da — Mortimer, kaj je bilo to?«

»Bila je pre . . . , bila je podoba, sunil sem jo.«

»Tedad stojiš tik stene? Ali ne veš, da ni boljšega prevajalca strele kot ravno stena? Požuri se od nje! O kako moreš biti tako beždanje brezbožen, ko visi tvoja rodbina v smrtni nevarnosti?«

»Mortimer, si si preskrbel pernico, kakor te sem prosila?«

»Ne, pozabil sem na to.«

»Pozabil? To te stane lahko življenje. Če bi imel sedaj pernico, da bi jo postavil v sredino sobe in se vlegel na njo, potem bi bil v popolni varnosti. Pridi hitro tu sem — hitro, predno narediš še kaj neumnega.«

Poskusil sem, toda kamra je bila pri zaprtih vratih pretesna za oba. Časek sem lovil zrak, potem sem planil ven. Moja žena je klicala:

»Mortimer, zgoditi se mora kaj za tvojo rešitev, daj mi nemško knjigo, ki leži na kaminu, in luč — pa ne prižgi luči. V knjigi je nekaj svetov.«

Prinesel sem knjigo na stroške vaze in drugih zdobljivih stvari. Moja žena se je zaprla s svojo lučjo, na kar sem imel hippec miru, potem je klicala:

»Mortimer, kaj je to?«

»Samo mačka.«

»O nesreča! Vlovi jo in zapri v omaro. Hitro, zlato moje. Mačke so polne elektrike — jaz dobim gotovo še sive lase v groznih nevarnostih te noči.«

Slišal sem zopet udušeno ihtenje, sicer ne bi genil roke, ne noge k takem početju — namreč loviti v tmuni — čez stole in druge vsakovrstne zadržke, ki so večinoma trdi in imajo ostre robe — mačko. Navsezadnje se mi je posrečilo zapreti muco v omaro, seveda na škodo kakih štiristo dolarjev razbitega pohištva in svojih kolen. Nato je prišlo votlo iz kamre:

»V nemški knjigi stoji, da je najvarneje postaviti se pri nevihti na stol v sredini

sobe — stolove noge se morajo izolirati, to se pravi, ti jih moraš postaviti na steklene kupice — Grm-bum-bum, bum-bouf! O poslušaj vendar, Mortimer, in požuri se, predno trešči v tebe.«

Posrečilo se mi je, da sem našel kupice, bile so zadnje štiri. Vse druge sem bil razbil. Izoliral sem stolove noge in prošil za nadaljna navodila.

»Mortimer, potem pravi knjiga: Med nevihto naj se odstranijo kovine kakor: ure, prstane, ključje. Tudi se ne sme stati na krajih, kjer je nakopičeno več kovin, kot pri ognjišču, peček, železni ograji itd. Razumeš ti to, Mortimer? To se pravi, da se mora držati kovine pri sebi, ali, da se morejo držati od sebe?«

»Ja, tudi jaz ne razumem prav, zdi se mi malo nejasno, jaz ne poznam tako natančno tega jezika. Če razumem nemščino prav, zdi se mi, da pravi, da se morejo obdržati kovine pri sebi.«

»Da, gotovo mora biti tako, saj to kaže zdrava pamet. To deluje kakor strelovod, veš. Pokrij se s tvojo čelado ognjegasca, Mortimer, ta je skoraj vsa iz kovine.«

Šel sem ponjo in si jo nadel — zelo težka, nerodna in nevkretna reč v vroči noči in v soparni sobi. Saj mi je bila še moja nočna halja odveč.

»Mortimer, jaz mislim, da potrebuje tudi spodnji del tvojega telesa varstva, nočeš biti tako prijazen in se opasati s tvojo sabljo?«

Izpolnil sem željo.

»Zdaj, Mortimer, moreš varovati tudi noge, prosim, deni si ostroge.«

Storil sem to ne da bi rekel besedico in sem ohranil kakor sem le mogel dobro voljo.

»Mortimer, nemška knjiga govori še dalje: Zvonenje ob nevihti je zelo nevarno, ker bi lahko zvon, kakor tudi po zvonenju prepil in visokost stolpa, vlekli strelo nase. Mortimer, to se pravi, da je nevarno, če se ne zvoni ob nevihti?«

»Da, pravijo tako — če je to deležnik preteklosti v ednini imenovalnika — in zdi se mi, da je tako —; da, mislim, da se pravi, da bi bilo glede na visokost cerkvenega stolpa in pomanjkanja prepilja, zelo nevarno ne zvoni zvonov ob nevihti, — in razun tega ne vidiš, da ravno izraz —

»Že dobro, Mortimer, ne gubi dragega časa z govorjenjem, vzemi veliki zvon, ki kliče k obedu, on je ravno v veži. Hitro, dragi Mortimer, mi smo skoraj na varnem, o moj dobri, zlati, jaz mislim, da jo prebija za sedaj.«

Naše malo letovišče stoji na vrsti gričev, ki gledajo čez dolino. V naši bližini je več kmečkih hiš, najbližja je oddaljena za 300—400 metrov.

Ko vihtim na izoliranem stolu stoječ, skozi sedem ali osem minut grozni zvon, se odpro nakrat šaluzije od zunaj, svet svetilnice pada blesčeče skozi okno v sobo, in neki glas pravi:

»Kakšnega vraga pa imajo tukaj?«

Okno je bilo polno človeških glav, glave polne oči, ki so strmele divje v mojo

sveto? To niso visokošolci, ampak komaj nižješolci, ki bi morali nazaj na šolsko klop in abecedno univerzo (Hrupna veselost) in strgati še lepo število hlače, predno bodo vstanu med ljudstvom širiti omike, katere sami nič nimajo! (Tako je.) Govornik konča z željo, da bi se kmalu zopet v lepi Dolini videli, nasprotnikom v strah in jezo! (Klici: Še pridite! Kmalu pridite!) Naše načelo je: Perseverando si vince! Z vztrajnostjo bomo zmagali, pa prav kmalu in prav gotovo! (Viharno ploskanje.)

Nato govori, burno aklamirano, S. Ravnihar iz Ljubljane. Izvaja nekako sledeče: Zakaj so se danes nasprotniki tako strašno bali, da bi nihče od nas ne govoril? Zato, ker niso hoteli, da bi kmet enkrat slišal, ne, kaj so njegove dolžnosti, kar vam liberalni mogotci in oderuhi vedno zabičujejo, temveč, kaj so tudi njegove pravice! (Vihar pritrjevanja, ki se dolgo ne poleže.) Glejte, danes se je vaš učitelj bahal, da že 30 let med vami službuje, pa v teh 30 letih ni niti enega dolinskega sinu tako daleč izobrazil ali pa se sploh pobrigal, da bi ga vsaj na srednje šole spravil! Potem pa učitelj zmerja vaše otroke v šoli, češ, da so tepci! Kdo pa je tega kriv, kot ravno oni? (Odobrovanje, klici: Tako je! Res je! Velik penzjon pa bo imel! Drugi: Svojega sina pa pusti na vseučilišču študirati!) Danes sem prvih tukaj in nisem verjel svojčas današnjemu prvemu govorniku, ki mi je pravil, kako neotesani in zagrizeni so tukajšnji »edinjaški« liberalci, pa danes sem se prepričal, da je še veliko hujše! (Tako je!) Niti govorili nismo, pa taka sirovost, nasilnost in podivjanost! Ti ljudje naj bi vas komandirali, kakor so vas do današnjega dne? (Klici: Nikoli več!) Govornik nato slika položaj kmečkega stanu, povdarja pomen združništva, predvsem pa tudi izobraževalne organizacije. To pomnimo, da je današnje nasilje neizmerno koristilo naši katoliški ideji, kajti čisto izključeno je sedaj, da bi vrli dolinski kmetje še kdaj hodili skupaj s takimi nasilneži! Duhovi so ločeni, na delo, da se mi utrdimo in razširimo! Zdaj: Bratje v kolo se vstopimo, k zvezi dajmo si roke; majki Slavi prisezimo Zborovalci prekinajo govornika in v nepopisnem navdušenju končajo pesem. Vnovič zaori pesem, vse ploska in vzklika radostno v zavesti, da je liberalna strahovlada v Dolini strta in da se začenjajo novi dnovi poštenega in razboritega dela! Kmetje vzklíkajo: Nikoli liberalci iz Trsta ne bodo zborovali več v Dolini!

Nato se izvoli sledeči odbor: Ivan Sancin iz Dola, Andrej Stranj, Božič, Josip Žerjal, Peter Slavec, Anton Korošec, Peter Pasarit, Andrej Šturman, Josip Jerjan. Novo društvo rasti, napreduj, zmaguj!

Liberalci ne morejo zborovati!

Liberalni šomaštri so medtem, ko so naši osnovali izobraževalno društvo, ostali na vrtu »Konsummega društva« in izkušali govoriti. Pa niso nikakor mogli! Na prostoru je bila še vedno ogromna naša večina in kakor hitro se je kak učitelj z veliko mujo spravil na oder, so začeli naši žvižgati, tako, da jo je vsak moral urno pobrati. Ko je kozjebred iz Boljunca, slavni učitelj Urbančič, kateri doma nima nobenega ugleda več, odkar so vsi Boljunčani organizirani v krščansko-socialnem društvu, stopil na oder, je nastal nepopisen vrišč! »V Boljunc pridi govorit, tam ti bomo že pokazali, kaj boš tukaj!« so naši vzklíkali in Urbančič je moral doli

nočno haljo in bojno opremo vrh nje. Spustil sem zvon, skočil zmeden raz stol in rekel:

»Nič ni dobri prijatelji, samo malo mojenje radi nevihte, trudil sem se, da odvrnem strel.«

»Nevihta? Strela? E, gospod MacWilliams, ste izgubili pamet? Krasna zvezdnata noč je, še sledu ni o nevihti.«

Pogledal sem ven in bil tako osupnjen, da nisem spravil nobene besede iz sebe. Potem pravim:

»Ne pojnim tega. Skozi zagrinjala in polkenca sva vidala vendar čisto jasno sikanje strele in slišala sva grmenje.«

Drug za drugim so se polegili možje in se valjali od smeha, — dva sta umrla od smeha.

Eden preživečih je opomnil:

»Da niste mislili na to, da bi odprli polkenca in pogledali na visok grič tamkaj Kar ste slišali, so bili kanonski strelji, kar ste videli, je bil njih ogenj. Veste, brzjav je prinesel ravno ob polnoči vest, da je izvoljen Cleveland in zato vsa ta komedija.«

»Da, gospod Twain, kakor sem vam rekel že pri začetku,« je pripomnil ob koncu gospod McWilliams, »predpisi, da se obvarujejo ljudje strele so tako izvrstni in brezštevilni, da kar razumeti ne morem, kako pride kdo do tega, da ga ubije strel.«

S temi besedami je zgrabil svoj punkelec in svoj dežnik ter izstopil, ker je došel vlak na mesto njegovega bivanja.

kljub vsemu mahanju in obilnem slinoprelitju, kajti pljuval je v svoji jezici daleč naokoli in rentočil, ni se pa več upal med kmete, spominjajoč se redkih svojih kocin, katere so bile preje pod rokami vrlih kmetov trpele nekaj škode na svoji lepoti.

Ko smo se odpeljali iz Doline, smo še čuli, kako je ljudstvo z liberalnimi učitelji na zborovališču delalo glasen obračun. Mi pa smo se srčno veselili, da so tako maloštevilni nasprotniki napravili toliko neumnost, da so kmete s svojim sirovim nastopom še bolj proti sebi razkačili in tako sami skoro več pripomogli, da se utrdi naše novo društvo, kot mi sami. Tržaško krščansko okoličansko in istrsko ljudstvo pa bo ta nastop liberalnim učiteljem in »Balkancem« povsod, kjer nastopijo, drago plačalo! Krščansko Primorje vstaja in nasprotnike je smrtna groza! Mi pa bomo še večkrat prišli pogledat, kako jih trga in vije.

NOTRANJEPOLITIŠKI POLOŽAJ.

Nemški ljudski svet za Češko se je pečal 31. m. m. o vzgoji nemškega sodnega in duhovskega naraščaja. Nemški ljudski svet naj bi izvedel vsako leto popis nemških akademikov, ki bi jim na to določili, ali naj stopijo v državno politično, finančno, poštno ali pa v prometno službo. Tudi duhovniški naraščaj nameravajo predpisati. Po češkem vzorcu nameravajo pa tudi osnovati nemški narodni svet za Češko, ki bi moral pomagati nemškemu ministru-krajanu in ki bi imel tudi uradniške podobore. — Na srbskem pravoslavnem cerkvenem shodu je bilo oddanih 70 glasov, veršiški škof Zmejanovič je dobil 40, škof Nikolič pa 30 glasov. Kraljevemu komisariju so izročili predlog, ki naj ga predloži vladarju v potrditev. — V Budimpešti je došel hrvaški ban, da se posvetuje z ministrskim predsednikom o hrvaškem vprašanju. — Za jesensko državnozbornsko zasedanje pripravlja delavsko ministrstvo zakonske načrte o pospešitvi obrti, za povzdigo industrije, prometa s ptujci itd. Železniško ministrstvo nadaljuje dela za poddržavljenje železnic in pa predlogah za lokalne železnice. Trgovinsko ministrstvo izdeluje postavbe o pospešitvi trgovine in pa o tržaških prometnih zadevah. Pečajo se tudi s trgovsko pogodbo z Rumunijo. Finančni minister pa izdeluje proračun. — Zaradi demonstracij proti Rauchu v Novem vladu malo oblegalo stanje. Več ko pet oseb se ne sme zbirati v gruclah. Hišne duri morajo biti zaprte ob 9. uri zvečer. Vsa dovoljenja o nošenju orožja so preklicana. Došla sta v mesto dva sodnika in državni pravdnik.

USTAVA V TURČIJI.

Svet se še danes čudi, kako da je prišlo tako naglo, tako nepričakovano do preobrata v Turčiji. Saj je bilo o sultanu znano, da je vladal kruto in nasilno. Poročila o uvedbi turške ustave so bila zelo mirna. Brzoiavke so naglašale, kako da zdaj sultana vse slavi in ljubi. Zadnja poročila pa niso taka, posebno pomirljiva. Dohaja veliko poročil, ki naglašajo, da hoče mladoletni sultanu vzeti prestol in razglasiti za sultana sina rajnega turškega sultana Abdul Azisa. Vsekakor turške revolucije še ne bo tako hitro konec in doživimo prav lahko presenečenja.

ITALIJANSKI ZUNANJI MINISTER

Tittoni se poda dne 10. avgusta na moravska posestva kneza Frassa.

BOJI V ITALIJANSKIH KOLONIJAH.

V italijanski Lomali deželi je porazil dne 11. julija major di Giorgio pri Melletu vstaški rod Bimdel, ki je imel velike izgube. Italijani so izgubili enega poročnika in enega vojaka.

SRBSKI PRORAČUN

za leto 1908. je skupščina po kratki debati splošno odobrila s 63 proti 25 glasovom.

DELAVSKA PENZIJSKA POSTAVA.

Delavsko penzijsko postavbo je odobrila angleška gosposka zbornica v obliki, v kateri jo je sprejela poslaniška zbornica.

JAPONSKI ZUNANJI MINISTER

Kamura je došel v Peterburg, da se dogovori z rusko vlado o še nerešenih mandžurskih vprašanjih.

Dnevne novice.

+ O pomožni akciji za nabavo sena se poroča: Da se čimprej olajša pomanjkanje na krmi, ki je nastalo po deželi vsled suše, se bo oddalo na račun c. kr. poljedelskega ministrstva vsled ukaza z dne 27. julija t. l., št. 30962, dovoljene podpore 200 tisoč kron, s posredovanjem »Gospodarske zveze« sena po znižanih cenah onim kmetovalcem, ki tripijo na pomanjkanju krme in so ubožni, da bodo lažje gospodarili in si ohranili živino. Z ozirom na to, da

obsega pomanjkanje krme celo deželo in z ozirom na omejena sredstva, se mora ozirati samo na one kmetovalce, ki so res zelo ubogi in potemtakem niso v položaju, potrebno seno si po obstoječih tržnih cenah nabaviti. Po oblastvenih poizvedbah se bo dognalo, kdo da je potreben omejene podpore. Seno se bo oddajalo dotičnim kmetovalcem po ceni, ki ne bo 6—7 kron pri meterskem stotu presegala. Ta cena bi se samo v posebno oziravrednih slučajih mogla znižati, posebno tedaj, ko bi bilo bivališče dotičnega kmetovalca od najbližje železniške postaje zelo oddaljeno. Seno po označeni ceni se bo pripeljalo na železniško postajo, ki je najbližja dotičnemu bivališču; za odpeljavo od postaje v bivališče pa imajo skrbeti kmetovalci sami na lastne stroške. Kupna cena se ima vplačati po dobivni pri posredujoči zvezi. Prošnje za dobivanje sena po znižanih cenah se imajo vložiti najkasneje do 14. avgusta 1908 pri pristojnem županstvu ali ustnemu ali pismeno ter je v taistih napovedati bivališče, število konj in goveje živine, kakor tudi naprošeno množino sena. Na pozneje vložene prošnje se ne bo moglo ozirati. Z vložitvijo dotične prošnje je prositelj vezan, napovedano množino sena sprejeti. Vsaka zloraba, posebno prodaja pridobljenega sena, je strogo prepovedana, ter se bo v dotičnem slučaju kaznovala po kazenskem zakonu.

+ Javen ljudski shod v Starem logu na Kočevskem se je vršil včeraj popoldne na dvorišču gosp. Samide. Shod je bil mnogobrojno obiskan. Poročal je dež. in dr. poslanec Jaklič o deželnem zboru, volivne reformi in nalogah, ki jih bo moral rešiti novi deželni zbor. Kaplan Zajc je govoril o koristi Rajfajznovih posojilnicah. Župnik Kreiner je v izbornem govoru dal duška zadovoljnosti in veselju, ker je poslanec prišel v njihovo sredo. Nemški kmetje so do letos vedno volili liberalno, kakor jim je ukazovala gospoda, a letos so volili soglasno s slovenskimi kmeti. Vspheh je že tu. Izvoljeni poslanec je v njihovi sredi, da nas spozna, da vidi naše razmere in sprejme naše želje. Priporočal je, da se kmetje udeležijo prih. občinskih volitev in volijo krščansko-socialno. Potem so še posamezni kmetje povedali nekaj zahtev. Shoda sta se udeležili obe stranki, pa se je mirno in dostojno izvršil.

+ Protest proti »Slovenskemu Narodu«. Občinski odbor v Boh. Bistrici je v seji, dne 2. avgusta 1908., sklenil sledeče: »Odločno protestiramo proti vsem napadom v »Slovenskem Narodu« proti našemu č. g. župniku Pibru. Izrekamo mu popolnoma zaupanje za složno sodelovanje. To naj bo njemu zadostilo za nesramne napade v »Slovenskem Narodu«. Županstvo Boh. Bistrica, dne 2. avgusta 1908. — Fr. Arh, župan.

+ Liberalni lažnjivci. »Slovenski Narod«, ki je pravo smetišče za vse umazanosti, ki se dobe raztresene po drugih listih, je priobčil tudi nesramen napad na redovnice, ki imajo baje nekje na Laškem otroški zavod, v katerem majhne otročičke tako stradajo, da jih je od 144 umrlo 143. Glasilo narodnonapredne stranke je seveda tej grozni novici pridejalo običajna zgražanja nad »klerikalci« itd. Sedaj se pa pojasnjuje, da dotični zavod, o katerem se je pisalo, ni redovniški, ampak posveten in so v njem tudi nastavljene svetne strežnice in dojišče. Seveda »Narod« ne bo tako pošten, da bi svojo laž popravil.

+ Krščansko izobraževalno društvo v Boljuncu na tržaškem bregu vrlo napreduje. Zadnjič je poizkušala tržaška »Narodno-delavska organizacija« med Boljunčani mešati, pa je odšla, krepko zavrnjena od naših mož. Tako se maščuje povsod edinjaški terorizem!

+ »Naša Sloga« pozivlja istrske Slovane, naj se spričo bodočih deželnozbornskih volitev ne cepijo v dve stranki in naj se ne vrine v njihove vrste »črna nesloga«. Če bodo liberalci v Istri tako delali, kakor včeraj v Dolini, kjer se poizkusili ljudstvu ubraniti z uprav barabskimi sredstvi združiti se v krščanskem društvu, pa le vsled svoje maloštevilnosti niso vspeli, potem bi bilo zelo čudno, če bi se tudi v Istri duhovi ne ločili. Saj liberalci sami silijo, ko dejansko naše ljudi napadajo! V neumni »Edinosti« od 2. t. m. je pisano na našo addresso: »Skušajte uveljaviti svojo strujo, to vam je nedotakljiva pravica!« V Dolini pa so včeraj ljudstvo te nedotakljive pravice hoteli oropati! Mi pravimo: Tudi v Istri bo konec liberalnega terorja, kajti ljudstvo in vrlo duhovščina ni več voljna prenašati prepotence svobodniškega učiteljstva, raznih občinskih tajnikov, oštirjev, oderuhov itd. Da bo to tako, za to imamo dovolj poročila!

+ Slov. dijaška zveza. V soboto, dne 25. julija, ob 4. uri popoldne, se je vršil v prostorih g. Vuge pri Sv. Luciji na Goriškem shod z dnevnim redom: pogovor o »slov. dijaški zvezi« za Goriško. Navzočih

je bilo nad dvajset abiturientov in visokošolcev, nekaj bogoslovcev, domači gosp. župnik in zastopstvo telovadnega oddelka v Idriji. Sklicevatelj pozdravi navzoče, v prvi vrsti domačega župnika, nakar predlaga za predsednika iur. Kemperle, ki za črtavši pomen in namen sestanka otvori zborovanje. Predsednik »Slov. dijaške zveze«, iur. Česnik, začrta v krepkih, jedratih besedah razvoj, pomen in smoter zveze. Njegov govor so navzoči z zanimanjem poslušali in med splošnim navdušenjem sklenili, da bodo nepremakljivo in vedno odločno delovali v vresničenje programa, ostali vedno zvesti ideji narodni, katoliški in demokratični. Župnik Fabijan nazdravi došlecem, izrazi veselje nad tem, da so izbrali v zborovanje ravno njegovo duhovno in želi dobrih uspehov. Z ozirom na obmejno stališče Slovencev na Goriškem utemeljuje phil. Preglej pomen točke narodnost in z ozirom na globoko pronicanje socialnega demokratizma priporoča temeljito študiranje socialne stroke in večkratno predavanje o tej vevlevažni zadevi moderne struje. Predsednik iur. Kemperle obdela nato pomen, potrebo in namen društva za Goriško. Soglasno se je sklenilo, da se ustanovi podružnica »Slov. dijaške zveze« za Goriško. Ustanovni shod se vrši 21. avgusta. Pripravljalni odbor je sledeči: predsednik iur. Kemperle, podpredsednik teolog Remec, tajnik abit. Mozetič. Končno je sledilo še nekaj govorov. Abiturient Munih zahteva nujno delo in priporoča več stika med dijaštvom, več občevanja visokošolcev s srednješolci. V informativnem smislu je govoril bogoslovec Pahor, ki je tudi nazdravil »Zvezi« in navzočemu predsedniku, dalje Česnik, Kemperle i. dr. Pogovor je trajal nad dve uri in je končal med največjim navdušenjem, ki dokazuje, da niso bile na shodu besede glavna reč, temveč je dijaštvo vodil resen namen. Razporeženje je bilo najprijaznejše, splošna zadovoljnost je vladala pri zborovanju. Na svidenje pri ustanovnem shodu!

+ Vžigalice v korist obmejnim Slovincem se prodajajo v Dolenjem Logatcu pri narodni trgovini Josip Brus. Zatorej pridno segajte po njih.

+ Na lastno prošnjo je premeščen, kakor se nam poroča, gosp. Rajmund Jordan, finančni tajnik v Kranju, v Freistadt (Zg. Avstrijsko).

+ Katoliški shod v Pragi obeta postati velika manifestacija katoliške zavesti v Čehih. Udeležba bo jako velika, ker se priključajo udeleženci v veliki množini. Samo iz Kostelca n. pr. jih pride 500, mnogo iz Morave. Kdor želi stanovanja, naj se oglasi do 15. avgusta.

+ Za slovansko vzajemnost. »Čech« predlaga, naj bi se v Pragi cerkev svetega Martina odločila za cerkvene govore v raznih slovanskih jezikih. V Pragi žive katoličani-rojaki raznih slovanskih narodov, ki naj bi dobili tako priložnost slišati božjo besedo v svoji materinščini.

— Otroka razsekala, kuhala in dala prešičem jest. Obdolžena sta neka 21 let stara, v Ameriki bivajočega posestnika žena in neki čevljar, oba iz Dolenje vasi pri Ribnici, da sta svoje nezakonsko dete razsekala, skuhala v kotlu med prešičjo kuho in dala živalim jest. Oba sta aretirana in dejana pod ključ.

— K zgorajšnji notici iz Dolenje vasi se nam danes brzojavlja: Aretiranki je ime Frančiška Orazen. Aretacija pa je bila neutemeljena in zato so oba aretiranca izpustili.

— O morilcu Foedrantspergu se poroča: Minoli petek zjutraj namreč — bilo je okoli 11. uri — stopil je eleganten gospod (bil je to Foedrantsperg) v kancelijo tržaškega škofijskega ordinarijata in rekel, da bi rad govoril z ravnateljem msgr. Flego. Ugodilo se mu je; a že prvi vtis tega neznanca na msgr. Flego in na njegovega tajnika, gospoda kaplana Mandiča, je bil tako neugoden, njegovo kretanje je bilo tako malo zasigurajoče, da je msgr. Flego vsled nekega instinktivnega čuta, predno se je z neznancom zaprl v svojo pisarniško sobo, naložil svojemu tajniku, naj pazi in priskoči noter v sobo, čim bi zaslišal nekaj sumljivega. Biti samemu z neznancom se je msgr. Flego zdelo jako neprijetno. Ko sta bila msgr. Flego in Foedrantsperg skupaj, se je le-ta predstavil za kabinetnega kurirja avstrijskega poslaništva pri Vatikanu. Pokazal je tudi vizitnico; na isti je bilo ime Julij in nek priimek z gori omenjeno titulacijo. »S čim smem Vam postreči?« je vprašal msgr. Flego. »Monsignore! Potujem iz Dunaja v Rim v posebnem in tajnem poslanstvu avstrijskega ministra za zunanje stvari barona Aehrenthala na Vatikan. (Odprl je pri tem mapo, ki jo je držal pod pazduho, in vzel ven iz nje priporočilno pismo, dozdnevno pisano od legacijskega svetnika na avstrijskem poslaništvu pri Vatikanu grofa Coroninija, in se z istim legitimiral.) Pripetila se mi je na potu neljuba nezgoda,

ki utegne biti usodepolna za važno diplomatsko akcijo, radi katere potujem. Ko sem namreč prišel z vlakom v Nabrežino, sem izstopil in pustil kovčeg v kupeju; kovčeg, v katerem se je nahajal ves moj denar, pa mi je pri tem izginil in ga nisem mogel več najti. Rekviriral sem na postaji in telegrafiral po denar na ministrstvo za zunanje stvari, ali ne morem čakati na odgovor, ker je diplomatska misija največje nujnosti in je nevarnost v najmanjši zamudi. Zato se obračam k Vam, da meni pomagate iz te grozne stiske, s tem, da mi posodite potrebno svoto denarja. Le na tak način bom mogel takoj nadaljevati pot v Rim in s tem izvršiti prevažno diplomatsko nalogo, katere mi je poverjena, kajti vsaka nadaljna zamuda utegne biti usodepolna. Msgr. Flega se je zazdelo vsa stvar jako čudna in sumljiva. Vendar pa se je bil dozdevni kabinetni kurir legitimiral in se je msgr. Flego nahajal tako zares v zadregi, kaj naj bi storil. »Zakaj pa se ne obrnete na namestnika princa Hohenlohe?« — »Bog obvaruj! Misija je stroga tajnost med ministrom Aehrenthalom in Vatikanom in ravno namestnik ne sme o tem ničesar vedeti!« A mesto, da bi prepričal msgr. Flego, se je istemu zdela stvar čim dalje bolj sumljiva. Ujvidevši, da se še obotavlja, je dozdevni kabinetni kurir potegnil iz svoje mape veliko, večkrat zapечатeno pismo s kuverto iz svilnatega papirja (kakor se to navadno rabi pri važnih diplomatskih pošiljkih). Rekel je, da je to pismo, ki je ima izročiti na Vatikanu. Potresel je pismo in zacvenkalo je, kakor da bi bili v istem cekini. »Kakor vidite, je v pismu denar. Ali boste sam uvideli, da diplomatskega pisma ne smem odpreti.« Kljub vsemu temu mu je msgr. Flego uljudno, ali odločno odrekel zaproseno posojilo. Dozdevni kabinetni kurir je tu postal silno nevoljen in razburkan. Zalteval je osorno še enkrat, naj mu msgr. Flego imenom škofijskega ordinarijata podeli potrebno posojilo. Ko je msgr. Flego odločno zanimal, je oni poskočil in zažugal msgr. Flegu: »Boste pa Vi odgovorni za vse posledice, ki utegnejo vsled tega nastati! In odšel je jezno, zaloputnivši vrata. — Kakor smo že le na kratko poročali, je nek tržaški industrijalec v kupeju tretjega razreda na progi Benetke-Trst zares zapazil nek kovčeg, na katerem je bilo ime »Ritter von Foedransberg«. Bilo je to v četrtek dopoldne minolega tedna. Oni gospod je potoval iz Benetk v Trst; v kupeju je bilo le malo ljudi. Na klopi pa je stal nov kovčeg iz debelega platna z robom in držalom iz usnja. Iz držala je visela na vrvi vizitnica, na kateri je bilo tiskano »Ritter von Foedransberg«. Vsi pasirji so izstopili na raznih postajah. Kovčeg pa je ostal tam. O njegovem lastniku ni bilo niti sledu. V Nabrežini je sprevodnik odprl vrata kupeja in tu se je zdelo onemu gospodu, da se je nekdo previdno približal kupeju in si od zunaj ogledal kovčeg. Potem je ta mož odšel in ni ga bilo več videti. Ko je prišla rojanska tragedija na dan, se je oni gospod spomnil na ime Foedransberg. Stvar je bila že sama na sebi tajinstvena. Še bolj čudna se zdi pa sedaj, ko vemo, da je Foedran prišel drugi dan na škofijski ordinarijat izsiliti denar pod pretvezo, da je izgubil kovčeg on, diplomatski agent na potovanju? Ali je Foedran res izgubil kovčeg in mu je potem šinila v glavo misel o švindlu na podlagi izgubljenega kovčega? Ali kaj? Sploh pri tem zločincu je vse tajinstveno. — V soboto jutraj je bila zopetna hišna preiskava v morilčevem stanovanju; prišel je na dan nov nepobiten dokaz Foedranspergove krivde. V neki omari, ki je služila za knjige, so našli v zgornjem delu iste dvojno steno. V skrivališču za isto so našli večji del draguljev in dragocenega perila, ki so bili lastnina umorjene Lucije Fabry.

— **O Foedranspergu** poročajo še nadalje, da je Foedransperg služil pri topničarjih na Dunaju, da je bil korporal, pa zaradi tatvine degradiran. — Kakor se nam poroča, morilec ni potomec ljubljanske rodbine (dr. Konstantin Foedransperg in njegove sestre Gabriela, Helena in Izabela), pa tudi ne pohaja iz onih treh kolenov, od katerih pohaja ljubljanska veja.

— **Imenovanje kletarskih nadzornikov.** Po tolikem odlašanju je vendar enkrat ministrstvo imenovalo glasom novega vinskega zakona zahtevane in obljubljene državne kletarske nadzornike. Večina njih je že mislila, da ostane ves novi vinski zakon le na papirju in zato je to vprašanje v zadnjem času tudi »Slovenec« večkrat dobro in stvarno pogrel; z ravno kar izvršenim imenovanjem je pa vlada pokazala, da hoče zastaviti vse svoje moči v varstvo avstrijskega vinstva, posebno še, ko je poklicala na ta važna mesta izkušene in strokovno izobražene osebe, ki dobro poznajo vinogradiške in vinske kupčijske razmere v posameznih kronovinah. Za Kranjsko je imenovan dosedanj deželni vinarski komisar pri deželnem odboru kranjskem

Francišek Gombač, ki slušbuje v tej stroki že 14. leto v deželi. — Ako bodo kletarski nadzorniki strogo izpolnjevali svoje predpise in če jih bo vlada v njihovem delovanju vsestransko dobro podpirala, smo uverjeni, da se bo v teku par let ne samo vinska kupčija, marveč tudi ime avstrijskega vinstva znatno povzdignilo. — Kletarski nadzorniki so sicer že s 1. avgustom nastavljeni, toda svojo službo prično izvrševati po prejetih instrukcijah, za kar se priredi baje poseben dvatedenski kurz na Dunaju, katerega se morajo vsi novoimenovani kletarski nadzorniki udeležiti.

— **Železnica Trst-Tržič.** C. kr. tržaško namestništvo je izdalo sledeči razglas: C. kr. železniško ministrstvo je z odlokom z dne 7. julija 1908, št. 31.231/3, ukazalo po določilih naredbi c. kr. trgovskega ministrstva z dne 29. maja 1880, drž. zak. št. 57, revizijo proge in komisijo za postaje glede po dr. ing. Gino Dompiere in dr. ing. Giorgio Maglich iz Trsta predloženega načrta normalnotirne železnice, katero bo gonila električna sila in bo služila izključno za osebni promet iz Trsta v Tržič. Komisija, pod vodstvom c. kr. namestništvenga tajnika Huberta barona Baum se snide 7. avgusta 1908, ob 9. uri predpoludne v sejni dvorani c. kr. namestništva v Trstu.

— **Pasji kontumac** v ljubljanski okolici ni še odpravljen.

— **Eksplzija** se je dogodila v lekarni Grosingera v Novem Sadu na Hrvaškem. Vnel se je bencin. Laboratorij je uničen, dva človeka težko ranjena.

— **Otroci so zažgali hišo** Jakoba Slabeta pod Jelovim brdom pri Škofji Loki. Ko je Slabé šel v hišo, da reši otroka, se je hudo opekel. Danes so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

— **Kamen je padel** na Jakoba Slanovca v Šmartnem pri Cerkljah, ko je kopal vodnjak in mu je prebil črepinjo. Mož je tako težko poškodovan, da se dvomi, da bo okreval.

— **Umri** je na Kozjeku pri Cerknici veleposestnik g. Anton Švigelj. Svetila mu večna luč.

— **Višji poštni upravitelj** gosp. Mihael Pučnik na Dunaju, iz Kranja doma, je stalno upokojen. Služil je delj časa v Ljubljani, od leta 1887. pa na Dunaju.

— **Grozdje na Vipavskem** je pričelo letos izvanredno zgodaj mehčati. Že 20. julija je bilo na zgodnejših trtah dokaj mehkih grozdov, vsled česar upajo Vipavci pridelati letos izredno dobro kapljico.

— **Smrtna kosa.** Danes ponoči ob 2. uri je umrl v Gorici gosp. Ivan Jabkovski, vpokojeni profesor na moškem učiteljsku v Panislavu.

— **Kringa v Istri.** Po dolgotrajni, že neznosni vročini in suši smo dobili blagodejen dež. Narava se je komaj oživila. — Ubogi kmetje, ki nimajo kaj jesti, ne morejo vina prodati, dasi je zdaj isto izpod vsake cene. Nesrečno pivo zadržuje prodajo vina. Tu bi morala vlada poseči vmes. Na pivo, od katerega imajo le milijonarji dobiček, bi se moral staviti primeren visok davek in kmetje bi prodali svoje vino po primerni ceni. Poslanci, kje ste, da ne vidite bede kmeta? Kje je vaš glas?

— **Morski volk** je pri Meledi v Dalmaciji odgriznil nogo 16 let stari Mileni Scaochelli. Deklica se je vračala s tremi drugimi dekleti v barčici z vožnje ob obali, kar zagleda čisto blizo ladje dva morskata volka. Vsa prestrašena zgrabi nek železni drog, da bi z njim pregnala roparski ribi. Pri ti priliki se preveč nagne čez rob in pade v morje, volk hlastne proti njej in ji jo odtrga nogo. Ostala dekleta so vpila na pomoč in na pol mrtvo so nesrečnico rešili. Prepeljali so jo v bolnišnico, kjer je pa prihodnjo noč umrla.

— **V Tržiču se je naselil** namesto odšlega med. dr. A. Czmiela, rodom Poljaka, a hudega nemškutarja, dr. Oton Hawlina iz Litije. Torej že zopet Nemeč!

— **Grozdje se suši.** Iz Podgore nam poročajo, da zadnja preemba vremena, ko je zdaj toplo, zdaj mrzlo, vpliva jako neugodno na trto, zlasti dež, ko pade med solncem na njo. Grozde se suši, počrni, trta je požgana. Škoda je na nekaterih krajih že precejšnja.

— **Zbirka ljudskih iger,** 6. in 7. zvezek, je ravno kar izšel. Obsega tri igre za moške in tri za ženske vloge. Dobi se v »Katoliški Bukvarni« in velja 1 K 60 h, s poštino vred 1 K 80 h.

Ljubljanske novice.

lj **Odkritje spominske plošče v Bosni padlih vojakov.** Kakor smo že poročali, vrši se v torek, dne 4. avgusta 1908 ob 8. uri zvečer velik vojaški koncert, katerega priredi častniški kor našega domačega c. in kr. pešpolka št. 17, na slavnostno razsvetljenem vrtu hotela Union. K tej slav-

nosti pride tudi iz Celovca deputacija pod vodstvom c. in kr. polkovnika g. Joahima Botiča. Pri slabem vremenu se vrši koncert v veliki dvorani. Vstopnina prosta.

lj **Vojaška godba** našega domačega pešpolka št. 17 dojde v torek iz Celovca in bode svirala na koncertu v torek v Unionu in pri slavnosti v šentpeterski cerkvi.

lj **Izredna seja občinskega sveta** se vrši v sredo, dne 5. avgusta 1908., ob 6. uri popoldne v mestni dvorani. Dnevni red javne seje: 1. Naznanila predsedstva. 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo glede besedila pogodbe, ki se ima skleniti mej vojaškim erarjem in mestno občino v zadevi vojaškega oskrbovališča. Poročevalec dr. Triller. 3. Personalnega in pravnega ter finančnega odseka poročilo glede konečne določitve prispevka mestne občine k zgradbi novega kolodvora. Poročevalec dr. Triller. 4. Šolskega in finančnega odseka poročilo o dopisu županovem glede prispevka c. kr. finančnega ministrstva k zgradbi nove državne obrtne šole v Ljubljani. Poročevalec Dimnik. — Dnevni red tajne seje: 1. Naznanila predsedstva. 2. Personalnega in pravnega odseka poročilo: 1. o prošnji nekega policijskega uslužbenca za vštetje izven mestne službe prebitih let v pokojnino; 2. o prošnji dvem mestnih uradnikov za priznanje pravice do pokojnine. Poročevalec dr. Triller. 3. Finančnega odseka poročilo o prošnji vdove nekega magistratnega uradnika za posmrtno četrt, pokojnino in vzgojevalnino. Poročevalec Knez.

lj **Društvo kranjskih deželnih uslužbencev s sedežem v Ljubljani** je imelo včeraj v »Meščanski pivnici«, na Sv. Petra cesti, svoj občni zbor. Predsednik Koman otvori zbor in povdarja, da društvo še ni doseglo svojih ciljev, zakaj, je vsakemu znano. Tajnik Vidmar poroča, da ima društvo 52 rednih, 41 podpornih članov. Imelo je društvo 9 odborovih sej in 8 mesečnih sestankov. Blagajnik Val. Frece poroča, da je bilo dohodkov 703 K, izdatkov 79 K 28 vin., v hranilnici se je naložilo 600 K, ostanka v blagajni je 23 K 72 vin. Računski preglednik Smrečnik konstatira, da je našel vse račune v redu in se zahvaljuje za trud blagajniku. Kobal povdarja, da je odbor pridno delal, kar se razvidi iz kratkih, a jedrnatih poročil. Delati je treba na to, da dobe deželni uslužbenci službeno pragmatiko. Predlaga, da se izreče dosedanjemu odboru zahvala. (Se sprejme.) Predsednik Koman povdarja, da je to prvo društvo deželnih uslužbencev v Avstriji in da smo lahko veseli, ne samo, da obstaja, ampak da je tudi močno. Novoizvoljeni odbor je: Koman, predsednik; Gerani, podpredsednik; Vidmar, tajnik; Frece, blagajnik; Podbevšek, blag. namestnik; Osredkar, Kovačič Alfonz, Kobal, Dejak, Žerovec, Osterc, odborniki. Računski pregledniki so: Marinšek, Štuhec in M. Kovačič. Izvoljeni odborniki izjavijo, da sprejmejo svoja mesta. Govorili so še gg. Vrhovce, Orehek, Kobal, Jeram. Predsednik Koman pozivlja ude, naj bodo edini. Vidmar povdarja, da je dolžnost vsakega člana, da dela za društvo. Ljubič naglašja, da se mora gledati na to, da vstopijo v društvo tudi oni, ki še niso v njem, da bo tako organizacija res izpopolnjena. Nato je predsednik zaključil občni zbor. — Društvo obstoji šele eno leto, kakor se vidi iz blagajniškega poročila, stoji gmotno na zelo dobrih nogah in pridno deluje.

— **Železničarski shod.** Včeraj popoldne so socialnodemokratski železničari priredili veselico v »Narodnem domu« in sicer pod »klerikalnim« naslovom — »Porcunkola«, da bi bolj vleklo. Vabili so na ta shod vse socialnodemokratske železničarje od Maribora do Trsta, pa jih je bilo vseh skupaj 150. Veliko je bilo tudi otrok, katere še najbolj žene »špas«. Predsednik Petrič je konstatiral, da so zastopane vse podružnice od Maribora do Trsta. Na to se je začela reklama. Makovec iz Trsta, pozdravlja shod in protestira proti uredbi človeške družbe, g. Twrdi, od državne železnice, pozdravlja shod v — slabi slovenščini. Neki železničar iz Maribora pozdravlja nemško. (Nekdo zahteva, naj še kaj slovensko pove.) Sodrug iz Pragerskega na Štajerskem, pravi, da Pragerčani vedno stoje na socialnodemokratski strani. Ko je bilo teh »forštelung« konec, je nastopil Kopač. Pravi, da se je na tem shodu po 10 letih prvič pokazal uspeh železničarske organizacije. (Deficit veselice?) Govori o predlogu Ellenbogna v državnem zboru, ki je propadel. Čudi se, kako morejo biti železničarji »klerikalci«. Pravi, da bi morala železnica vse »klerikalce« odsloviti, ker železnica pomeni napredek in ne nazadnjaštvo! Jezi se po stari navadi radi zvonenja v cerkvah v Ljubljani. Pravi, da manjka železničarjem izobrazbe in duha. (Zakaj se na socialnodemokratskih shodih preveč pije?) Žuga s pasivno rezistenco železničarjev v jeseni. — Gospod

E. Kristan pusti vprašati po g. Petriču, ali naj govori slovensko ali nemško. Zahteva se, da govori slovensko. Kristan pove, da je šel parlament na počitnice. Vpraša, ali bi ne bilo prav, da bi šli tudi delavci na počitnice, da bi se ne bilo treba pečati z vprašanji, s katerimi se pečajo gospodje v parlamentu samo par mesecev v letu. (Za Kristana samega bi bilo najboljšje, če bi šel za vedno na počitnice, ko je tako priljubljen med svojimi »obersodrugji«.) »Slov. Narod« naj lepo molči o Hribarju. Če bi bil Hribar možakar, ne pa taka šleva kot je, bi v državnem zboru drugače glasoval o povišanju plač železniških uslužbencev. Hribar uganja samo hinavščino. Njegova vest je taka, da jo niti kanoni z Grada ne zbude. Napada Gostinčarja in »Našo Moč«. Pravi, da se mu je vedno očitalo, da je preveč fin. (Neverjetno!) Kristanu je sedaj zmanjkalo sape, zato se je nekoliko obregnil ob »Slovencevega« poročevalca. Nato pozabavlja čez Gostinčarja, Terseglava, Moškerca, dr. Šusteršiča, govori o Lurdu in iz Lurda pride na štrajk v Medvodah. Zabavlja seveda čez »klerikalce« in trdi, da so svoje dni štrajk v Vevčah rešili socialni demokratje. — Tako je Kristan povil dolg venec finih rožic. Koncem shoda po stari navadi tudi, če ne ni zdrav, se je razkoračil znani Kocmur ter nekoliko popljuval oder. — Zvečer na veselici pa ni bilo veliko ljudi, ker so udeležniki shoda že shod sam smatrali za dovolj velik »špas«.

lj **Iz gostilničarskih krogov.** Pri bolniški blagajni gostilničarjev ni bilo že od meseca marca t. l. nobene seje. Opozarjamo načelnika Tostija, da skliče takoj že danes potrebno sejo!

lj **Tuji v Ljubljani meseca julija 1908.** Zadnji mesec je prišlo v Ljubljano 4628 tujcev — 596 več nego meseca junija in 81 manj nego lani meseca julija. Nastanilo pa se je v hotelu: Union 1004, Slon 857, Lloyd 499, Južni kolodvor 301, Ilirija 269, Avstrijski cesar 252, Malič 245, Štrukelj 183, Bavarski dvor 158, Grajzer 73 in v ostalih gostilnah in prenočiščih 787 tujcev.

lj **Ljubček, da mu ga ni para.** V soboto se je pripeljal neki vročekrvni ljubimec k svoji bivši ljubici z vsemi potrebnimi izkazili, češ, zdaj pa le naglo k poroki. Tudi pričo v osebi svojega prijatelja je privedel s seboj. Toda neveste ni bilo pogovoriti k temu koraku in končno je zapustila po sili ženina in stanovanje ter odšla, da se mu kri nekoliko umiri. — Videti je, da bo težko kaj kruha iz te moke.

lj **1004 tujcev** je prenočevalo pretekli mesec v hotelu »Union«, — število, kakoršnega ni dosegel doslej še noben ljubljanski hotel. Pozdravljajoč to veselo dejstvo, želimo, da bi se tujski promet še v nadalje razvijal tako živahno, kakor se je začel zadnja leta.

lj **Izgubljeno in najdeno.** Trgovec Natan Frischmann je izgubil črno denarnico s 520 K. — Posestnica Ivana Gregorčeva je izgubila zavitek smodk. — Izgubljena je zlata zapestnica v obliki verižice. — Vdova Ana Bizjakova je izgubila hranilnično knjižico. — Prodajalka Marija Lipečova je izgubila v kinematografu črno usnjato denarnico z manjšo svoto denarja. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena, oziroma najdena pelerina s kapuco, črna ženska jopica, palica, telovnik z uro in verižico, rokavice in palica.

lj **Za kruhom.** V soboto se je pripeljalo iz Amerike 70 Slovencev in Hrvatov. V Krems se je odpeljalo 19 Hrvatov, iz Beljaka pa je prišlo 15 Hrvatov.

lj **Društvena godba ljubljanska** koncertuje jutri pri večerni predstavi »The Elite Biograf« na vrtu hotela pri »Maliču«. Začetek ob 8. uri zvečer.

lj **Priporočljiva služkinja.** Pri neki stranki je služila pred 15 meseci za služkinjo Marija Königova iz Stareloke pri Kočevju. Od kar je šla tam stran, se ji več ne poljubi služiti ter se preživlja, kakor se sploh vé in zna, samo da ji ni treba delati. Ker ji je nepotrpežljivi želoдец prehudo krulil, je začela hoditi v neko špecerijsko trgovino po razno blago na ime svojega prejšnjega gospodarja in ga na ta način izgoljufala za 48 K 34 vin. Königovo preganja sodišče zaradi tatvine v policijski tiralnici.

lj **Tatvine.** Na Stari poti št. 3 je bila v soboto zvečer gostilničarju Jerneju Jeleniču iz kleti ukradena 7 kron vredna šunka. Tatu so opazili, ko je nesel šunko proč, stekli za njim, da bi ga ujeli. Da je tat lažje ušel, je vrgel šunko proč. — V nekem izkuhu je bilo včeraj strežnici Frančiški Podlesnikovi iz žepa ukradenih 6 K denarja. — Mesarju g. Ivanu Žanu je bilo ukradenega za 4 K drobno. — Vtihtopil se je v soboto delavec Anton Zupančič, rojen leta 1883, v Novi vasi, v podstrešje na Poljanski cesti št. 26 in ukradel hlapcu Jožefu Gregoriču 18 kron vreden suknjič. Zupančič je bil aretovan in sodišču izročen.

Ij Nadežen gost. V neki kavarni je v soboto ponoči nadlegoval goste livar J. K. in naposled še hotel oditi, ne da bi plačal zavžito pijačo. Ko je kavarnarica zahtevala plačilo, je skočil vanjo, jo sunil v peč in jo še celo podrl na tla. Kavarnarica je zadobila telesne poškodbe. Nadležnež je vrhu tega razbil še nekaj posode. Zagovarjati se bode moral pred sodiščem.

Ij Preprečena nesreča. V soboto popoldne se je vsled stika vnela na Mestnem trgu žica električne železnice, kar bi bilo lahko postalo za mimoidoče občinstvo usodno, ako bi ne bili takoj poklicali monterja, ki je napravil zopet naglo red. Pred dohodom tega je policijski stražnik opozarjal pasante, da so se izogibali kraja, kamor bi utegnili pasti žica, ako bi pregorela.

Ij Lepe razmere vladajo pri blagajni na tukajšnjem južnem kolodvoru. Včeraj nas je bilo več izletnikov, ki smo se hoteli peljati z vlakom, ki odhaja nekaj minut pred šesto uro zjutraj. Pri blagajni je bilo precej občinstva in čakali smo, da pridemo na vrsto. No, listke smo nazadnje dobili, toda vlak je lepo zažvižgal in odsopihal proti Gorenjski brez — nas. — Vseposod je navada, da vlak počaka, da vzame vse potnike s seboj, če so prišli do določenega časa k blagajni. Seveda ta navada pa ne velja za ljubljanski južni kolodvor! Zakaj pa niso bile odprti obe blagajnici, kakor je to sicer običajno? Treba bo glasneje govoriti, da se preprečijo take nerednosti.

Ij Nevarna igrača. Na Karolinški zemlji se je včeraj dopoldne igral 16 let stari Filip Keršič s flobert-pištolo. Prišel je k njemu v sobo njegov 14letni bratranec Pavel Keršič; kar je pomeril v šali pištolo na njega, ne vedoč, da je nabasana, jo sprožil in ga zadel s kroglo na desno lice. Pavleta so prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Ij Nesreča. Ko so v soboto popoldne na Stari poti razstrelili z dinamitom neko mino, je ravno pripeljal mimo posestnikov sin Franc Verbič iz Korunovih ulic, kateremu je priletelo nekaj peska s tako silo v obraz in ga tako poškodovalo, da je moral takoj iti v deželno bolnišnico.

Ij Zlasala se je na Erjavčevi cesti neka omožena ženska z brezposelno služkinjo Marijo Kotarjevo, katera že delj časa zalezuje njenega moža. Ženski sta privabile mnogo gledalcev. Ko je prišel policijski stražnik, je naredil gledalcem konec zabave s tem, da je ženski razdvojil in odpeljal Kotarjevo, katera se je preveč zagledala v zakonskega moža, v zapor.

Telefonska in brzojavna poročila.

DELEGACIJSKO ZASEDANJE.

Dunaj, 3. avgusta. Delegacije se snidejo drugo polovico septembra v Budimpešti. Zasedanje bo trajalo do konca oktobra.

POLJSKI MINISTER KRAJAN ODSTOPI?

Dunaj, 3. avgusta. Bajce odstopi poljski minister Abrahamowicz, ker cesar ni sankcioniral od gališkega deželnega zbora sklenjene lovske postave.

HRVAŠKI POSLANEC OBDOLŽEN VELEIZDAJE.

Budimpešta, 3. avgusta. Državno pravdnštvo je naperilo obtožbo proti hrvaškemu, pravzaprav srbskemu poslancu dr. Krasojeviću, zaradi veleizdaje, ker je bajce udeležen pri velebski propagandi za protiaustrijsko vstajo na jugu.

NEMŠKI KABINETNI ŠEF UMRL.

Berolin, 3. avgusta. Tu je umrl šef tajnega cesarjevega civilnega kabineta Lucanus.

VLADARSKI SESTANEK.

Berolin, 3. avgusta. Cesar Viljem in kralj Edvard angleški se snideta 10. t. m.

AEHRENTHAL IN TITTONI.

Rim, 3. avgusta. Aehrenthal in Tittoni, italijanski minister za zunanje zadeve, se snideta okoli 19. t. m. na Moravskem.

KRALJ PETER.

Dunaj, 3. avgusta. Kralj Peter srbski se ne poda v Vöslau na letovišče, temveč v neko srbsko kopališče.

GIBANJE V TURČIJI.

Carigrad, 3. avgusta. Izzet pašo so vjeli in izročili oblastem.

Carigrad, 3. avgusta. Vojaštvo v sultanovi palači se brani priseči na ustavo.

Carigrad, 3. avgusta. Makedonska deputacija, sestojeca iz 200 vojakov brez častnikov, je dospela s posebnim vlakom semkaj in bila od množice živahno pozdravljena. Sprejel jo je vojni minister.

PROTIREVOLUCIJA V TURČIJI.

Carigrad, 3. avgusta. V Odrinu sta dva pehotna polka odpovedala pokorščino mladoturškemu odboru. Čete baje odkorakajo v Carigrad.

TRŽNE CENE.

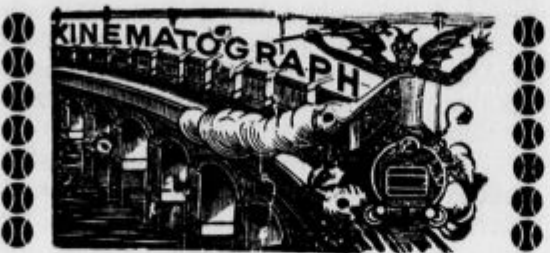
Budimpešta 3. avgusta.

Pšenica za oktober	11.17
Rž za okt.	9.39
Oves za okt.	8.24
Koruzna za maj 1. 1909	7.29

Efektiv: nespr.

Podstrešno stanovanje

obstoječe iz ene sobe in kuhinje se takoj odda na Gruberjevem nabrežju št. 6, poleg Dolenjskega mostu.

The Royal Wonder Bio

The greatest Bio-Theater of the world, Vsak dan velika

predstava

v Lattermannovem drevoredu.

Vsake tri dni nov spored.

Začetek ob polu 9. zvečer — Ob nedeljah in praznikih tudi popoldne ob 4. uri.

Cene: Loža za 4 osebe 6 K; fotelj 1-60 K; I. prostor 1-20 K; II. prostor 80 v.; III. prostor 60 v.; IV. prostor 40 v. 1861 2

L. Geni
ravnatelj.

M. Gavrič
poslovodja.

Zahvala.

Usem p. n. gospodom, oziroma gospem, ki so mi k moji glati maži častitali in spomine poslali tem potom izrazim svojo najpričnejšo zahvalo. 1872 1-2

Andr. Petek.

Prodajalna

oddada se takoj v Gosposki ulici št. 7.

Stanovanje

z 1 sobo in kuhinjo odda se na Tržaški cesti št. 47. 1880 3-1

ORGANIST

oženjen, išče službe v kraju, kjer bi bila mogoča prodajalna ali kaka obrt. 1871 3-1
Naslov pove uprava „Slovenca“.

Proda se še dobro ohranjen

glasovir za K 90.

Poizve se na Poljanski cesti št. 13, I. n. 1868 3-1

Proda se lep črno-pegasti

LOVSKI PES

(Vorstehhund) 15 mesecev star, že nekoliko dresiran. Popraša se pri lastniku na „Novi pošti“, Kranj. 1849 1-1

Pozor!

Po jako ugodni ceni se prodaja

razno pohištvo.

Več se izve v Hilšerjevih ulicah 12.

Išče se stanovanje

z dvema sobama, kuhinjo in pritliklinami za novembarski termin. — Ponudbe na upravo lista pod „Stanovanje J. L. K.“. 1876 3-1

Mirna stranka brez otrok, išče za novembrov termin 1878 1-1

stanovanje

sredi mesta v I. nadstropju, ki naj bi obsegalo dve večji ali pa troje manjših sob s pritliklinami. Ponudbe na upravo „Slovenca“ pod „J. J.“

Dražbeni oklic.

Za zgradbo novih stranišč pri ljudski šoli v Žužemberku vršila se bode zmanjševalna dražba

dne 9. avgusta ob 11. uri dopoldne

pri županstvu v Žužemberku, kjer so tudi obrisi in troškovnik na vpogled. Morejo se tudi pismene ponudbe, naslovljene na županstvo v Žužemberku, do dne dražbe vložiti.

Sklicna cena je 3700 kron.

Županstvo Žužemberk, dne 30. julija 1908.

1874 3-1

Vehovec, župan.

Služba občinskega tajnika

se razpisuje pri županstvu v Žužemberku. — Plača 600 K na leto in prosto stanovanje, ako je prosilec samec.

Županstvo Žužemberk, dne 30. julija 1908.

1875 3-1

Vehovec, župan.

Štev. 9510.

Razpis.

1864 2-1

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z dveletnim slovenskim poukom je oddati

pet deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1908/1909, oziroma tudi za leto 1909/1910, ki se začne dne 3. novembra t. l.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja ter so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost gre tistim mladeničem, ki ostanejo, dovršivši šolo na Grmu, gotovo na svojem domu in se bodo pečali s kmetijstvom, vinarstvom in sadjarstvom.

Učenci z ustanovami imajo hrano, stanovanje in pouk v šolskem zavodu brezplačno, obleko, živотно perilo, obuvale in šolske potrebščine pa si morajo sami priskrbovati.

V šolo se sprejemajo tudi plačujoči in zunanji učenci. Plačujoči učenci plačujejo za hrano po 80 h na dan in po 40 K šolnine na leto, ter stanujejo brezplačno v zavodu. Vse druge potrebščine si morajo sami priskrbovati.

Zunanji učenci (eksternisti) stanujejo zunaj zavoda in plačujejo po 40 K šolnine na leto.

Vsi učenci imajo uniformo, ki si jo morajo sami plačati.

Hrano je plačevati vnaprej v mesečnih obrokih, šolnino pa tudi vnaprej v dveh letnih obrokih.

Prošnji, svojeručno pisane in kolkovane s kolkom za 1 K je poslati

do 5. septembra t. l. vodstvu kranjske kmetijske šole na Grmu pri Novem mestu.

Vsaki prošnji je priložiti rojstni list, spričevalo o dovršeni ljudski ali kaki višji šoli, zdravniško potrdilo o trdnem zdravju in spričevalo županstva in župnega urada o lepem vedenju prošilčevem.

Prošnji za sprejem proti plačilu je pridejati obvezno pismo (reverz) staršev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Vsak prosilec mora delati sprejemno izkušnjo iz slovenskega jezika in iz priprostega računstva. Od uspeha te izkušnje je odvisen sprejem v šolo.

Kdaj bo delati sprejemno izkušnjo, naznani vodstvo vsakemu prosilcu posebej. Učenci, ki dovrše šolo z dobrim uspehom imajo pri vojaščini pogojno pravico do samo dveletne prezentne službe. Ako namreč zadoste svojim vojaškim dolžnostim prvi dve leti brez graje, ter dokažejo, da bodo po izstopu iz prezentne službe kmetovali na svojem ali svojih staršev domu, smejo na podstavi odredbe c. kr. vojnega ministerstva z dne 22. julija l. 1895, št. 4643 prositi proti koncu drugega vojaškega leta, da se jim odpusti tretje službeno leto.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 30. julija 1908.

Podružnica
v Spiljetu.

Delniška glavnica
11 K 2.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice šte. 2

sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter je obrestuje od dne vloge po

4 1/2 %

Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po kulantnem kurzu.

Podružnica
v Celovcu.

Rezervni fond
11 K 200.000.

Najnovejša politična poročila.

Paris, 3. avgusta. Francoske svobodomislice zdaj zelo skrbijo, če bo franc. predsednik Fallières navzoč pri cerkveni poroki svoje hčerke. »Libre Parole« piše, da Fallières ne sme biti nedosleden in ne sme biti navzoč pri poroki, ker je podpisal proticerkvene postavbe. »Lanterne« piše, da se Fallières ne udeležijo nepotrebne cerkvene poroke. »Libre Parole« je pa še pristavilo, da Fallières in ministri nimajo niti pravice, da so navzoči pri cerkveni poroki, ker so ekskomunicirani.

Proti anarhistom.

Oldenburg, 3. avgusta. Dne 1. avgusta so imeli shod anarhisti. Vse zborovalce, 30 oseb, so zaprli.

Pruski princ Joahim pisatelj.

Berolin, 3. avgusta. Pruski princ Joahim se nastani po poroki z ločeno baronico Liebenberg v Curihi, kjer je kupil vilo.

Smrtne obsodbe v Varšavi.

Varšava, 3. avgusta. Na povelje generalnega gubernatorja Skalona so obsodili štiri na smrt obsojene osebe. Socialno demokratska stranka je doposlala generalnemu gubernatorju svarilo in protest.

Šek ul Islam o položaju.

Paris, 3. avgusta. Šek ul Islam je izjavil o položaju carigraskemu poročevalcu »Tempsa«: Ko sem poročal sultanu o razburjenju in nezaupanju ljudstva, mi je rekel: Ustavo, ki sem jo dal začetkom svojega vladanja, sem zopet odpravil, ker dežela še ni bila pripravljena za njo. Zdaj jo končno proglašam in želim, naj pripomore k blagostanju. Prisegam pred šekom ul Islamom, da bo edina moja skrb držati ustavo. Sultan je dvakrat prisegel na ustavo. Niti trenutek se ne sme misliti, da bo kalif prekršil svojo dvakratno prisego pred najvišjo mohamedansko cerkveno oblastjo. Na vprašanje sultana, če je mogoče prestolonasledstvo sinu rajnega sultana, je izjavil šek ul Islam, da je to nemogoče po obstoječih postavah.

Mladoturški voditelj angleškemu poslaniku.

Milan, 3. avgusta. »Corriere dela Sera« poroča iz Carigrada: Mladoturški voditelj Enver beg je sledeče nagovoril angleškega poslanika: »V imenu vseh Osmanov pozdravljam poslanika velikega naroda, ki je prvi na svetu gojil liberalno misel. V imenu vsega naroda se vam zahvaljujem, ki ste vedno delali za sveto stvar otomanskega naroda.

Položaj v Makedoniji.

Berolin, 3. avgusta. »Vossische Zeitung« poroča iz Sofije: Hilmi paša je vložil prošnjo za odstop. Mladoturški voditelj Enver beg poizkuša doseči sporazumljenje med notranjo makedonsko organizacijo in pa Sandanskega skupino, a se mu poizkus ni posrečil. Mladoturško gibanje se hitro širi. Mladoturki poizkušajo pridobiti zase tudi Bolgare.

Milan, 3. avgusta. »Corriere della Sera« poroča, da so ovenčani v Makedoniji vsi vlaki s cveticami. Turške žene hodijo brez pajčalonov s svojimi soprogami po ulicah. Bulgarsko Lasovo in turško Abdinovo četo so turški vojaki sprejeli z vojaškimi častmi.

Spomenik Midhat paši.

Solun, 3. avgusta. Solunski župan Adil beg je izjavil, da se postavi spomenik ustanovitelju turške ustave Midhat paši.

Proti sultanu.

Berolin, 3. avgusta. »Vossische Zeitung« poroča iz Soluna: Tu se je javno pokazala nezadovoljnost s sultanom. Odtrgali so povsod javno napise s sultanovim imenom. Vršile so se pa manifestacije za princa Jusufa Izedina, sina prejšnjega sultana Abdul Azisa. Izedin je priljubljen in dela se na to, da postane sultan Izedin.

Sultan bolan.

London, 3. avgusta. »Times« poroča iz Carigrada: Sultan je zaradi zadnjih dogodkov zelo pobit. Odnehal je toliko, ker je bolan.

Protnemška demonstracija v Carigradu.

London, 3. avgusta. »Köln. Zeitung« poroča iz Carigrada, da se je poizkušalo v municipalnem parku protinemška demonstracija, ki se je pa izjalovila.

Ovacije mladoturkom v Solunu.

Solun, 3. avgusta. Iz Velese je došlo 400 oseb raznih narodnosti in mnogo odposlaništev, ki so se zahvaljevali in čestitali na uspehih mladoturškemu odboru. Poseben vlak vojakov, uradnikov in častnikov je odpeljal v Carigrad, da se zahvalijo sultanu za ustavo.

Izet paša na angleški ladji.

Carigrad, 3. avgusta. »Ikdam« poroča, da je došla angleška ladja »Mária« v Dardanele. Na ladji se nahaja pobežli nekdanji sultanov ljubljene Izet paša, s katerim sta govorila mutesduf in angleški konzul, ki je izjavil, da hoče postopati po svojih inštrukcijah. »Ikdam« poroča, naj se prebivalstvo mirno zadrži, ker se reši zadeva po mednarodnih običajih. Proti Izet paši je ljudstvo tako razburjeno, da se boje za njegovo življenje, če bi ga izročili Turčiji.

Odbor za slogo in za napredek.

Carigrad, 3. avgusta. »Ikdam« objavlja brzojavko odrinskega odbora za slogo in napredek, ki naglašajo: Sultan je naša edina zaščita. Njegovo osebo ščitita duh in kri vse armade in naroda. Podnevi in ponoči molimo za njegovo življenje. Odstaviti smo nameravali le nekaj izdajalcev, kar je sultan izpolnil.

Prisega na ustavo.

Carigrad, 3. avgusta. V taksimski vojašnici, Pera, so prisegli častniki in vojakji na ustavo. Klicali so viharo slava, kadar se je čitalo sultanovo ime. Tudi v ostalih carigraskih vojašnicah je prisegalo vojaštvo na ustavo.

Nemčija in Turčija.

Berolin, 3. avgusta. »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše, da Nemčija želi, naj bi bivalo v Turčiji močno svobodno ljudstvo pod vlado naprednega vladarja.

Dogodki v Perziji.

Berolin, 3. avgusta. »Lokal-Anzeiger« poroča iz Teherana: Na poletnem bivališču turškega poslanstva se je vršil shod, ki je sklenil, da pozove šaha, naj hitro skliče perzijski državni zbor. Turški poslanik zagotavlja, da se je vršil shod proti njegovi volji. V Tebrisu je razburilo poročilo o turški ustavi prebivalstvo. Boji so ponehali. Šahove čete bodo zapustile Teheran in se podale v Tebris na revolucionarje. Boje se, da se upro šahovi vojakji, ker ne dobivajo plač.

Za vlnske trgovce.

Iz Livade pri Oprtlju.
(Dopis.)

Glede na gospodarske hibe, kakor je poročal »Slovenec«, se mora priznati, da je to žalostna istina tudi za našo okolico, kakor sploh za vso Istro. Dodati bi se morala pa še druga okolnost, ki pospešuje gospodarsko krizo v Istri. Ta okolnost je prodaja glavnega istrskega pridelka, t. j. vina. Gotovo je najboljši, da se Istra organizira v vlnske zadruge s centralo. Toda do tega je pa vendar še kakih pet do deset let. A kako priti v okoliš zlorabi prodaje vina za ta čas? Ravno v tem nam morejo pomagati jedino le vinski slovenski trgovci, ki so skoro jedini kupci istrskega vina. Slovenski trgovci so večinoma zavedni narodnjaki in zaslužni rodoljubi in kot taki bi lahko napravili pri svoji vinski kupčiji veliko rodoljubno delo, ako bi bili pri nakupovanju vina v Istrii nekoliko oprežnejši. Z ene strani bi mnogo pomagali svojim bratom v Istrii, na drugi strani bi pa imeli večji dobiček, ker bi dobivali zanesljiva, ceneja in nemešana vina. Na Licadah pri Oprtlju, v jako živahnem prometnem kraju, posebno za vino, prodaja se največ vina iz kleti par trgovcev, ki so največji neprijatelji hrvaškega naroda. Tam je pri vinski kupčiji dobička na tisoče; od tega se daje vedno precejšen del za smrtno sovražnico našega naroda, za »Lego nazionale«. In oni trgovci, ki tam kupujejo vino, na ta način sami dajejo vsled neprevidnosti strup svojim krvnim bratom, da jih Italijani v svojih leginih šolah moralno, narodno in versko otrujejo. Rekel sem, da se to dogaja vsled neprevidnosti. V naši okolici namreč je par trgovcev, ki se prilizujejo slovenskim trgovcem kot najboljši »Slovenci«, četudi so največji neprijatelji in najnevarnejši iančarji našega naroda. Ti trgovci so otolstili svoje trebuhne z žulji naših kmetov, sedaj pa jih še po vrhatega prodajajo onim, katerim so se prodali tudi sami. V bližini kolodvora so zavzeli najboljše pozicije za vlnsko trgovino in tako prvi privabijo k sebi trgovce. Dogaja se večkrat, da slovenski vinski trgovci do kmetov niti ne pridejo. Kmet je potem primoran prodati vino tem trgovcem, ker drugače bi ga niti ne mogli prodati. Zato, slovenski trgovci, vas pozivljamo in uljudno prosimo v vašo lastno korist, pa tudi v interesu našega bednega naroda, da se obrnete na našo posojilnico in hranilnico v Livadah in na posojilnico pri sv. Luciji pri Oprtlju. One vam bodo preskrbele zanesljive moše, ki vas bodo peljali do kmetov samih ali pa

vam priporočile vsaj naše poštene vlnske trgovce!

Hvaliti naše vino, to bi bilo odveč. Znano je dobro vlnskim trgovcem. Jasen dokaz, da je vino dobro, je to, da smo ga tudi letos prodali skoro vsega, čeprav je bila majhna vlnska kupčija. Dobi se ga še par sto hektov belega po 26 do 30 K hekt. Na prodaj je tudi 15 hektov belega muškata. Cena po dogovoru.

Domačin.

Otvoritev Frischaufovega doma.

V nedeljo, dne 2. avgusta se je otvoril Frischaufov dom. To novo zavetje hribolazcev je zgradila Savinjska podružnica S. P. D. na Okrešlju, v naročju sivih gorskih velikánov. Sicer je že poprej stala tu planinska koča, last nemškega »Alpenvereina«; toda v nji ni bilo Slovenec prijeten gost. V nji smo bili slovenski hribolazci tuji — na domačih tleh. V zimi leta 1906 na 1907. je pa mogočen plaz porušil to postojanko oholega nemštva in Savinjska podružnica S. P. D. je porabila to ugodno priliko ter zgradila krasen planinski dom, kjer se čuti vsak Slovenec domačega. Slovesnost otvoritve je obetala biti velikanška, ker je nameravalo priti več društev. Toda vreme je bilo tako neugodno, da se je morala vsled neprestanega deževja v nedeljo zjutraj opustiti sv. maša na prostem in blagoslovljenje novega doma. Vkljub slabemu vremenu se je vendar zbralo v lepih prostorih nad 150 izletnikov. Ob 11. uri dopoldne je načelnik Savinjske podružnice S. P. D., nadučitelj F. Habek otvoril oficijelno nov Frischaufov dom in ob enem naznanil, da se je slovesno blagoslovljenje odložilo na poznejši čas. V svojem govoru je pozdravil navzoče odbornike osrednjega društva S. P. D. in odposlance podružnice. Zahvalil se je knezoškofu ljubljanskemu za blagohotno prepušitev prostora in lesa za stavbo, dalje Petru Majdiču iz Celja in sploh vsem, ki so pripomogli, da stoji na krasnem Okrešlju nov planinski dom. Predsednik osrednjega odbora M. F. Tominšek je častil Savinjski podružnici na tako lepi planinski stavbi in izrazil željo, da bi še nadalje tako uspešno delovala. Spominjal se je v daljšem govoru tudi krivic, ki jih mora podružnica trpeti od nemško-nacionalne gospode, ki sedi v deželnem odboru v Gradcu. Na to so ljubinski pevci zapeli pesem »Lepa naša domovina«, ki so jo navzoči stoje poslušali. Po oficijelnem delu se je razvila prosta zabava. Ker se je popoldne malo utišnilo, so mnogi pohiteli na razne krajše in daljše izlete.

Štajerske novice.

Š Volitve v Kamnici. Pri zadnjih občinskih volitvah, ki so bile pretečen teden, so Slovenci zopet izgubili pred tremi leti priborjeni tretji razred. Sobotna »Domovina« ozir. njen dopisnik, si je ob tej priliki dovolil spet par opazk in psov in nekatere pristaše »Kmečke zveze«. Dopisnik »Domovine«, ki je mogoče že spil za dober izid občinskih volitev kak litrček vina v Kamnici (drugega narodnega dela naši mariborski liberalci ne poznajo), bi lahko te vrstice ali doma ohranil, ali pa bi napisal o svojih vodjih, kedar so storili še kaj za Slovenstvo v mariborski okolici. Dejansko do zdaj še nič.

Š Slatina. Na praznik sv. Ane so prečastiti gospod nadžupnik svetokriški slovesno ob obilni asistenci blagoslovili nov vrelec »Donati« ter pod milim nebom pri kipu sv. Janeza opravili sv. mašo. Vrelec je nazvan po svetem Donatu, škofu v Arezzo, ki je umrl leta 361. mučeniške smrti pod cesarjem Julijanom, odpadnikom ter ima ob bližnji rogaški gori prostrano, leta 1740. dozidano cerkev. — Dne 4. avgusta popoldne dospejo k sv. Križu ekscelenca knezoškof iz Maribora; naslednji dan bodo na prostem ob 11. uri maševali in blagoslovili novo zdravilišče za častnike; ravnatelj te hiše je upokojeni višji častnik Gajšek plem. Sotladol, tukajšnji rojak. — V kopališki čitalnici slatinski najdeš izmed slovenskih listov le resnico: »Narod« — štajerskega slovenskega lista ni nobenega. Hrvaški listi so v obilni množici, samoumevno nemški in madjarski še bolj; niti celjske vahtarice ne pogrešaš; čudno se šopirijo med drugimi socijaldemokratski listi... ki pač malo sodijo med kopališko elito.

Š Orehovavas. Po dolgotrajnem prizadevanju drž. poslanca Fr. Pišek-a so vendar te dni začeli staviti poslopje za postajališče Orehovavas (med Hočami in Račami); tudi za pošto se pogajajo. Si bo te pridobitve zopet framski gospod ravnatelj prisvajal, kakor sploh vse na daleč okoli Framu?

Š Silvnica p. M. Tu si stavi lasten dom domač umetnik Simon Fras, učitelj risanja na graški realki, zaradi krščanskega mišljenja, značajne narodnosti in spretne umetniške roke vsega priporočanja vreden slikar. Da bi mu bila mila domovina!

Š Orehova ves. O te karte! Ni si mogle tvegati kvart — spoznali so ga in soigralci iz tukajšnje gostilne poslali po orožnike, ki so pri veseli igri lepo zalotili ptička, ki je te dni sleparil ljudi po naši okolici. Dokler je bil samo en orožnik, je bil fant še vesel; ko sta prišla še druga dva, mu je menda veselje upadlo. Igravec brž nikoli več ne bo zaupal...?

Š20. stoletje. Po Ptujju se govori, da baje prihodnje leto ne bo več prišel škof v Ptuj na birmovanje, ampak da bo mogočni »paša« Ornig sam kot Pontifex Maximus delil milosti svojim ovčicam. Infulo mu bode bojda nosil urednik Linhart, palico pa njegov šef Slawitsch. Ta ptujski kapitel zdaj že premeša kaplane; kaj bo šele prišla prihodnost! O srečna domovina pod kruto silo Jožefinizma!

Š Pravo ste zadeli pred dnevi o »Štajercu«. Javna tajnost je, da ga na odločilnem mestu smatrajo za providencijsen list, ki naj bi ščistil življenje duhovnov... napada pa le zavedno delujoče, spečim vse prizanaša, jih brani, hvali, zakriva (dokaz: listnica uredništva s tipičnim odgovorom: »pustimo, gospod je miren«). — Zvito hvali najvišje in višje s prozornim namenom... V resnici je najboljši orodje onih agentov za »proč od Rima« — vedno se množeče »pridgarske postaje« so britek dokaz. Kar prinaša, se po krčmah, štacunah in voglih marljivo kolportira in med tednom razširja do slednje koče; saj danes je že skoraj vsem slojem evangelij, kar kdo najde v »svojem« listu. Preudarjati, misliti ne utegnejo, ne znajo — učeniške avtoritete ne priznavajo.

ŠImenovan je č. g. Ivan Šketa z 11. avgustom za kaplana v Kozjem.

Š Duhovniške izpremembe. Č. g. Val. Kropivšek iz Ptujja kot kaplan k Sv. Lovrencu v Slov. gor.; Franc Strmšek iz Trbovelj v Ptuj; nanovo je nameščen č. g. Jožef Pečnak kot kaplan v Trbovljah. — Župnija Kebelj je podeljena č. g. Ivanu Kanský, kaplanu pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., župnija Loče č. g. Francu Kozelj, kaplanu v Središču. — V stalni pokoj stopi radi bolezni č. g. Janez Toman, župnik v Hajdini.

Š Nova posojilnica se ustanovi v Hajdini pri Ptujju; začne poslovati prihodnjo nedeljo.

SOMIŠLJENIKI!! SOMIŠLJENICE!

Zahtevajte v vseh prodajalnicah in tobakarnah vžgalice »Slovenske krščanske socialne zveze«: »V korist obmejnim Slovincem!« Kupujte te naše vžgalice!

Po svetu.

Čas je zlato! Strokovni list »System« iz New Yorka poroča sledeče: V 14 nadstropju neke hiše, ki je namenjena trgovini, se nahaja skrajno razkošno opremljena restavracija. Služi ta restavracija vsak dan le 15 gostom. Streže tem gostom 20 natakarijev. Osojba v kuhinji je okrog 100. Gosti so vsi večkratni milijonarji in, veliki skopuhi. Ne skoparjo sicer z zlatom, ampak s časom. Nimajo nič dražjega kot čas. Teh petnajst oseb lahko vsak čas posodijo milijardo, če je treba, od časa pa ne morejo posoditi niti minute. Celotno pri južini delajo. Med južino večkrat ustanovijo ali pa odpravijo važna milijonarska podjetja. Vse kar govorijo, traja le gotove minute. Ko te pretečejo, se prične takoj pogovor o drugi snovi. »Timekeeper«, kot ga imenujejo, je majhen, močan gospod, ki ima le 10.000.000 dolarjev (t. j. 50.000.000 kron) premoženja, ima edino prednost, da pazi na minute in sekunde. Njegovemu povelju je vse podvrženo. Samo da reče on »time«, se že konča pogovor in se prične zopet o kakem drugem predmetu.

Iz kraljestva »velikih« zločincev. Beg znamenitega tatu dijamantov, i. emaine, je takoj vzbudil veliko zanimanje Parižanov. Povsod, kjer je večje število ljudi, se govori gotovo o posrečenem begu »kralja« dijamantov. Seveda ne pozabijo pri tem njegovih prednikov. S posebnim zanimanjem pa govorijo o takih zločincih, ki so odnesli pete šele takrat, ko so bili že v zanki. Pred vsem se razgovarjajo o mojstrskem begu goljuia Boulaines. Ta je bil 2. oktobra 1902 obsojen radi poneverjenja, goljuije in družih v to vrsto spadajočih zločincev. 21. oktobra je bil pripeljan k preiskovalnemu sodniku Cosnacu. Ko je zapustil preiskovalno sobo, je rekel svojima stražnikom, da hoče obedovat v hotelu. Seveda sta mu oba agenta takoj dovolila, ker jima je sodnik naročil, da naj ujetnik

obeduje, kjer mu ljubo. Ta je šel obedovat v najbolj eleganten hotel, kjer ga je stal obed 40 frankov. Po obedu se je pustil od nadzornikov peljati k svoji znanici. Ker sta bila agenta uljudna, sta ostala pred sobo in pustila Boulainesa samega. Ker je imela soba dva izhoda, je Boulaines to priliko porabil in pustil uljudna agenta sama oditi, on je pa tudi sam odšel pri drugem izhodu. — »Znameniti« goljuf Altmayer je bil vključil večkratnim spremembam vendarle prijet. V zaporu je napravil načrt za beg, katerega je tudi mojstrsko izvršil. Pri razpravi preiskovalnega sodnika Villersa je izmaknil neopaženo polo papirja, ki je nosila pečat sodnije. Na to je napisal jetniškemu ravnatelju sledeče: »Odpustite takoj brez nadaljne preiskave Altmayerja, ki se nahaja v zaporu od 23. oktobra«. — Pri drugi preiskavi je simuliral nerodnost in s komolcem prevrnil akte. Pri pobiranju se mu je posrečilo, da je neopaženo pritisnil pečat preiskovalnega sodnika. Ko je odšel iz dvorane, je izročil orožniku, ki ga je zunaj čakal, pismo, da naj ga izroči jetniškemu ravnatelju. Ko je ta prečital ukaz, je dal vse Altmayerjeve stvari pospraviti in ga je čez eno uro izpustil.

Zapuščeni otrok — diplomat. Zgodilo se je, da je nekoč v mestu Turinu don Bosco dobil nekega zapuščene dečka, ga vzel seboj v deško zavetišče ter ga tam z dobrimi nauki pripravil, da je postal goreč služabnik božji. To je bil od starišev zapuščeni deček Ivan Cagliera, ki si je pridobil tako Boscovo zaupanje, da ga je ta pozneje brez skrbi pustil v Južno Ameriko, kjer je v istem smislu kot don Bosco deloval. Na ta način je vzgojil nešteto dečkov kot dobre člane človeške družbe, ki bi se sicer izgubili v morju hudobije. To plodonosno delovanje je vzbudilo pozornost Pija X., ki je ravno potreboval diplomatičnega zastopnika za sveto stolico v srednjeameriški republiki Kostarika. Na to važno mesto se je odločil postaviti nekdanj zapuščene dečka Ivana Cagliera. Tako je nekdanj zapuščeni deček postal diplomat. Ta slučaj kaže, kako se je treba zavzeti za zanemarjeno mladino. Koliko talentov se zakopje ravno s tem, ker se premalo deluje na tem polju.

Analfabeti na Francoskem niso tako redko sejani, kakor bi kdo mislil. Poročevalec komisije za javni pouk, Buison, je izjavil, da je bilo med 313.787 vojaškimi novinci l. 1906. nič manj nego 11.062 takih, ki niso bili imeli nikakega šolskega pouka ter niso znali ne čitati ne pisati. Celo mesto Pariz je dalo 67 analfabetov. Poro-

čevalec je bil mnenja, da ljudska izobrazba zaostaja vsled tega, ker se premalo strogo izvaja zakon o prisilnem obiskovanju šole, in zlasti še vsled pomanjkanja nadaljevalnih šol. Končno je predlagal, naj bi se v prosoh ljudske izobrazbe uvedla na Francoskem obvezna izkušnja za vojaške novince pred vstopom v armado; mladina bi se potem iz strahu pred sramoto z večjo vnemo poprijela šole in samouizobrazbe. Ta uvedba pa bi imela za posledico tudi ustanavljanje nadaljevalnih šol, ki rode na Nemškem lepe sadove.

Proti piku komarjev se priporoča jako priprosto sredstvo. Treba ni drugega nego smodko z gorečim koncem držati tako blizu mesta, kjer nas je pičil komar, da moremo ravno še zdržati bolečino. Vsled vročine se dotično mesto prenapolni s kivi in neprijetno žganje in srbenje mine. Ako nimamo smodke, je dobra tudi žigica ali kosček žarečega oglja.

Sprejemem takoj 1848 3-2
vajenca

za brivski obrt, ki ima veselje do tega dela.

Milan Hajdin, brivec. Jesenice-Fužine.

Po ugodni ceni se prodaja iz
proste roke še 1822 6-3

nova hiša z vrtom

z gostilno, prodajalno mešanega blaga in žganih pijač, tobakarno in c. kr. poštним nabiralnikom. Ista leži ob državni cesti in je jako dobro obiskovana. Le 5 minut oddaljena od kolodvora železnice na Tolminskem.

Naslov:

Ivan Pipa, Bača, So. Lucija ob Soči.

lščem 1829 3-3

knjigovodjo

kateri je večš slovenskega in nemškega jezika ter izurjen tudi v trgovini.

Ad. Hauptmann

tovarna oljnatih barv, Ljubljana.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1908.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

5-50 zjutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica d. ž., Trst c. kr. drž. žel. (ob nedeljah in praznikih do Trbiža).
7-05 zjutraj. Osební vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica d. ž., Trst drž. žel., Beljak (čez Podrožčico), Celovec, Praga.
7-07 zjutraj. Osební vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-26 predpoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.
11-38 predpoldne. Osební vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec.
1-05 popoldne. Osební vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3-45 popoldne. Osební vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst d. ž., Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.
7-10 zvečer. Osební vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
7-35 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbiž, Jesenice, Trbiž, Beljak, (čez Podrožčico) Celovec, Praga.
10-40 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice, Trbiž, Beljak juž. žel., Gorica drž. žel., Trst drž. žel., Beljak juž. žel., (čez Podrožčico).

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Osební vlak v Kamnik.
2-05 popoldne. Osební vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Osební vlak v Kamnik.
10-50 ponoči. Osební vlak v Kamnik (Samo ob nedeljah in praznikih).

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

6-56 zjutraj. Osební vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Jesenice, Gorice, Trsta, Trbiža.
8-34 zjutraj. Osební vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
11-22 predpoldne. Osební vlak iz Prage, Celovca, Beljaka juž. žel., čez Podrožčico in Trbiž Gorice drž. žel., Jesenice, Trbiža.
2-32 popoldne. Osební vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
3-56 popoldne. Osební vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico), Gorice drž. žel., Trsta drž. žel., Jesenice, Trbiža.
6-50 zvečer. Osební vlak iz Prage, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico), Jesenice.
8-37 zvečer. Osební vlak iz Kočevja, Straže-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.
8-45 zvečer. Osební vlak iz Beljaka juž. žel., Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico), Trsta drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenice, Trbiža.
11-50 ponoči. Osební vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka (čez Podrožčico), Trst drž. žel., Gorice drž. žel., Jesenice.

Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:

6-46 zjutraj. Osební vlak iz Kamnika.
10-59 predpoldne. Osební vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer. Osební vlak iz Kamnika.
9-59 ponoči. Osební vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in prihodi so označeni v srednje-evropskem času.)

Odda se stanovanje

v l. nadstropju na Tržaški cesti št. 45 in sicer: soba, kuhinja, drvarnica za november-1843 termin. 3-2

Ena soba in kuhinja

za eno osebo se išče za mesec november.

Ponudbe na upravo „Slovenca“ pod šifro „Stanovanje“: 1840 2-2

Dva izurjena

mizarska pomočnika

sprejme takoj **Alojzij Trink**, Linhartove ulice št. 8, Ljubljana. 1826 3-3

Proda se lepa, enonadstropna

moderno vila

z velikim, zasajenim vrtom tik župne cerkve in mestnega parka. — Hiša je še 17 let davka prosta. 1841 Naslov pove uprava „Slovenca“. 2-2

Hompanjona

3 10.000 do 15.000 K izšče za ustanovitev velikega perutninskega zavoda kakor tudi delavnice za izdelovanje valilnih strojev in orodja za perutninorejo vešč strokovnjak, ki je tudi izumitelj novih strojev in raznega orodja. Zavod bode na lepem kraju tik Ljubljane postavljen in bode po njegovi jako praktični napravi slovit in edini take vrste. Hod komvanjon ustopi lahko tudi kaka ženska, ker bi bilo zanj vsak dan le za eno uro dela. Denar se zavaruje. Cenj. ponudbe naj se takoj pod naslovom „Velik in gotov dobiček“ oddajo pri upravn. t. listu. Z delom bi se moralo takoj pričeti, torej se ozira le na osebe, ki imajo denar takoj na razpolago.

Veliko zalogo absolutno zjamčenega pristnega vina, 1097

priporočano opetovano od knezoškof. ordinarijata ljubljanskega p. n. vlč. gg. župnikom za mašna vina, ima **Kmetijsko društvo v Vipavi**. — Izborna kvaliteta: belo namizno vino 40—50 K, pinela ter fina desertna vina, kakor ital. rizling in beli burgundec od 50—60 kron, postavljeno v Postojno ali Ajdovščino. Izpod 56 litrov se ne oddaja; na debelo po dogovoru ceneje. — Stara desertna vina v buteljkah po 1 do 120 K. Prevara izključena, ker je klet pod nadzorstvom dekana vipavskega. Za zadrage in večje množine izjemne cene. — Za obilne naročbe se priporoča **Kmetijsko društvo v Vipavi**.

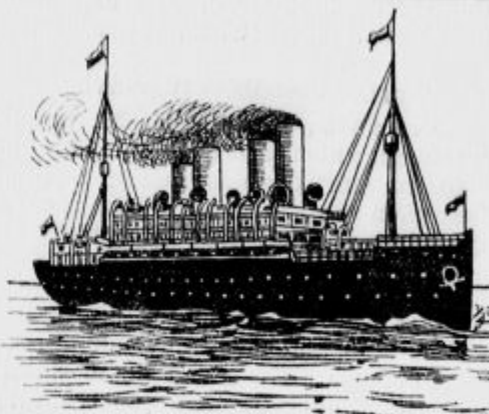
Učenca

kateri ima veselje do pekove obrti, sprejme takoj **IVAN NOVAK**, Ribnica, Dolenjsko. 1814 3-3

NA PRODAJ

je nova **ennadstropna hiša**, še 14 let davka prosta, s šestimi stanovanji, moderno urejena, z električno razsvetljavo, pralno kuhinjo, lepimi kletmi, prostornim vrtom za sočivje, s sadnim drevjem zasajenim, v bližini župne cerkve v Ljubljani. Hiša je najpripravnijša za kakega vpokojenca. Cena je jako zmerna, in se ista prodaja le rad prevzeta druge obrti.

Natančneje poizve se v upravnistvu tega lista. 1809 2

Kdor hoče varno, mirno in hitro

v AMERIKO

potovati, naj se obrne na od visoke c. kr. deželne vlade potrjenega glavnega zastopnika 16.9 5

Fr. Seunig, Ljubljana
Kolodvorske ulice št. 28.

Odprava potnikov samo z najnovejšimi parniki **velikani**:

Kaiserin Auguste Victoria	nosi	25.000 ton
Amerika	"	24.000 "
President Lincoln	"	20.000 "
President Grant	"	20.000 "

Vožnja **Ljubljana-Hamburg** traja z na novo uvedenimi direktnimi voznimi kartami, brez vsake menjave, okroglo samo 1. dneva ter ima potnik pravico **porabe** brzdovlakov po celi črti od avstrijske meje (Eger) naprej.

Pozor! Čitaj! Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovit, izvrstno delujoče sredstvo pri boleznih v želodcu in črevih, osobito se priporočajo pri zaprtju in nerednem odvajanju, pehanju, kongestiji, pomanjkanju teka, krčih itd. Nedosežno sredstvo za uzdržanje dobrega prebavanja 814 20—18 a

Delovanje izvrstno, vspeh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanaestorica) 5 K franko na vsako pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od

P. JURIŠIČA, lekarnarja
v Pakracu št. 65 (Slavonija.)

Za vsako ceno „Angleško skladišče oblek“

prodajam od 1. — do 15. avgusta vso poletno obleko za dame, gospode, deklice, dečke in otroke.

O. BERNATOVIC

1326

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Podružnice:

Priga in menjalnice: Oraben 28, Mala stran, Most. klen 17, Rudan, Svob. Otoka Ljpa, Otoka Kamen, Horvaki Sumborg, Hódling, Novi Jilja, Ploce, Brivna in Liberec.

Menjalnice na Dunaji:

I. Wollzeile 1, II. Wollzeile 4, III. Ungargasse 77 (vagal Renawega), III. L. Wollzeile 27, IV. Wollzeile Hauptstrasse 12, V. Schänbrunnstrasse 88 a, VI. Gumpendorferstr. 22, VII. Wollzeilestrasse 14, VIII. Lerchenfelderstrasse 132, IX. Albrechtstrasse 52, XVII. Wollzeilestrasse 49 XIX. Döblinger Hauptstr. 22, XIX. Hauptstrasse 22.

Menjalnična delniška družba 45 150 175

„MERCUR“

Dunaj, I. Wollzeile 1.

Akt. kapital K 20.000.000. Reser. zaklad K 8.000.000

Najkulantnejši

nakup in prodaja vseh vrst rent, državnih papirjev, akcij, prioritet, zastavnic, srečk, deviz, valut in denarja.

Zamenjava in eskomptiranje izrebanih zastavnic in obligacij, srečk in kuponov.